

Istungidokument

A8-0224/2016

30.6.2016

RAPORT

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistejärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist
(2015/2353(INI))

Eelarvekomisjon

Kaasraportöörid: Jan Olbrycht, Isabelle Thomas

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK	3
VÄLISKOMISJONI ARVAMUS.....	24
ARENGUKOMISJONI ARVAMUS.....	27
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	31
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS.....	34
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS	39
TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS.....	43
TRANSPORDI- JA TURISMIKOMISJONI ARVAMUS	47
REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS	53
PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS	58
KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS	65
KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS	69
PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS	73
NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS	76
VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS	80

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistejärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 311, 312 ja 323,
- võttes arvesse nõukogu 2. detsembri 2013. aasta määrust (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020¹, ja eriti selle artiklit 2,
- võttes arvesse nõukogu 21. aprilli 2015. aasta määrust (EL, Euratom) 2015/623 (millega muudetakse määrust (EL, Euratom) nr 1311/2013, millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020)²,
- võttes arvesse nõukogu 26. mai 2014. aasta otsust 2014/335/EL, Euratom Euroopa Liidu omavahendite süsteemi kohta³,
- võttes arvesse 2. detsembri 2013. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahel eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse finantsjuhtimise kohta⁴,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrust (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002)⁵,
- võttes arvesse oma 15. aprilli 2014. aasta resolutsiooni mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbirääkimiste kohta: saadud kogemused ja edasised sammud⁶,
- võttes arvesse oma 12. detsembri 2013. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi suhete kohta riikide valitsusi esindavate institutsioonidega⁷,
- võttes arvesse oma 19. novembri 2013. aasta resolutsioone mitmeaastase finantsraamistiku kohta aastateks 2014–2020⁸ ning institutsioonidevahelise kokkuleppe sõlmimise kohta eelarvedistsipliini, eelarvealase koostöö ning usaldusväärse

¹ ELT L 347, 20.12.2013, lk 884.

² ELT L 103, 22.4.2015, lk 1.

³ ELT L 168, 7.6.2014, lk 105.

⁴ ELT C 373, 20.12.2013, lk 1.

⁵ ELT L 298, 26.10.2012, lk 1.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0378.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0599.

⁸ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0455.

finantsjuhtimise kohta¹,

- võttes arvesse oma 3. juuli 2013. aasta resolutsiooni mitmeaastast finantsraamistikku (2014–2020) käsitleva poliitilise kokkuleppe kohta²,
 - võttes arvesse oma 13. märtsi 2013. aasta resolutsiooni mitmeaastase finantsraamistiku kohta³,
 - võttes arvesse oma 23. oktoobri 2012. aasta resolutsiooni mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 heakskiitmise menetluse positiivse lõpptulemuse saavutamise huvides⁴,
 - võttes arvesse oma 8. juuni 2011. aasta resolutsiooni tulevikku investeerimise ning uue mitmeaastase finantsraamistiku kohta konkurentsivõimelise, jätkusuutliku ja kaasava Euroopa nimel⁵,
 - võttes arvesse mitmeaastasele finantsraamistikule lisatud institutsioonidevahelist ühisdeklaratsiooni soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise kohta,
 - võttes arvesse Regioonide Komitee 15. juuni 2016. aasta arvamust mitmeaastase finantsraamistiku muutmise kohta,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse eelarvekomisjoni raportit ning väliskomisjoni, arengukomisjoni, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni, keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni, transpordi- ja turismikomisjoni, regionaalarengukomisjoni, põllumajanduse ja maaelu arengu komisjoni, kultuuri- ja hariduskomisjoni, kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni, põhiseaduskomisjoni ning naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni arvamusi (A8-0224/2016),
- A. arvestades, et praegune mitmeaastane finantsraamistik oli esimene, mis võeti vastu Lissaboni lepingu uute sätete alusel, mille kohaselt võtab nõukogu kooskõlas seadusandliku erimenetlusega mitmeaastase finantsraamistiku määrumise vastu ühehäälese otsusega pärast nõusoleku saamist Euroopa Parlamendilt;
- B. arvestades, et praeguses mitmeaastases finantsraamistikus, milles lepiti kokku 2013. aastal, kajastuvad selle vastuvõtmise ajal kehtinud liidu prioriteedid; arvestades, et ELil tuleb ka eelolevatel aastatel lahendada keerukaid ülesandeid, mida mitmeaastase finantsraamistiku heakskiitmise ajal ei olnud ette näha; arvestades, et ELi rahastamisprioriteete on juurde tulnud, kuid mitmeaastane finantsraamistik on jäänud samaks;
- C. arvestades, et selleks, et tagada uue mitmeaastase finantsraamistiku demokraatlik

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0456.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0304.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0078.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0360.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0266.

legitiimsus ning anda komisjoni uuele koosseisule ja Euroopa Parlamendi uuele koosseisule võimalus kinnitada ja hinnata uuesti ELi poliitilisi ja eelarvealaseid prioriteete, kohandades mitmeaastast finantsraamistikku nendele vastavalt, taotles Euroopa Parlament valimistejärgse muutmise klausli kasutamist;

- D. arvestades, et kokkulepe mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) üle saavutati pärast pikka ja pingelist läbirääkimisprotsessi, mis toimus väga keerulistes sotsiaalsetes, majanduslikes ja finantsoludes; arvestades, et selle tagajärjel vähendati mitmeaastase finantsraamistiku üldist taset varasema programmitöö perioodiga võrreldes märkimisväärselt;
- E. arvestades, et olles poliitiliselt olukorras, kus Euroopa Ülemkogu otsustatud mitmeaastase finantsraamistiku üldisi arvnäitajaid on võimatu muuta, pidas Euroopa Parlament edukaid läbirääkimisi mitmeaastase finantsraamistiku kohustuslikku ja põhjalikku läbivaatamist/muutmist käsitleva artikli lisamise üle mitmeaastase finantsraamistiku määrusesse, samuti uute suuremat paindlikkust võimaldavate sätete kehtestamise ning kõrgetasemelise omavahendite töörühma moodustamise üle;

Õigusraamistik ning läbivaatamise/muutmise ulatus

1. tuletab meelde, et kooskõlas mitmeaastase finantsraamistiku määruse artikliga 2 esitab komisjon enne 2016. aasta lõppu mitmeaastase finantsraamistiku toimimise kohustusliku läbivaatamise, võttes täielikult arvesse valitsevat majandusolukorda ja viimaseid makromajanduslikke prognoose, ning sellele läbivaatamisele lisatakse asjakohasel juhul seadusandlik ettepanek mitmeaastase finantsraamistiku määruse muutmiseks;
2. on sellega seoses seisukohal, et kui läbivaatamise eesmärk on hinnata mitmeaastase finantsraamistiku toimimist selle rakendamise, uute majandustingimuste ja muude uute arengusuundumuste alusel ning sellisel kujul võiks säilida praegune õiguslik olukord, siis muutmine tähendab mitmeaastase finantsraamistiku määruse muutmist, mis hõlmab (lisaks õigussätetele) ka mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärasid, võttes nõuetekohaselt arvesse ELi toimimise lepingu artiklit 312 ning mitmeaastase finantsraamistiku muutmise ulatuse piiranguid, mis on sätestatud mitmeaastase finantsraamistiku määruse artikli 2 viimases lauses; tuletab meelde, et selles artiklis sätestatakse, et muutmiseiga ei vähendata eelnevalt kindlaks määratud riiklikke assigneeringuid; rõhutab, et mitmeaastase finantsraamistiku muutmisele ei ole seatud muid piiranguid, seega on mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade ülespoole korrigeerimine võimalik; rõhutab sellega seoses, et ELi toimimise lepingu artiklis 323 nõutakse, et liidu seaduslike kohustuste täitmiseks kolmandate isikute suhtes tagatakse rahalised vahendid;
3. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 311 kohaselt varustab liit end oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike vahenditega; on seepärast seisukohal, et kui läbivaatamisel jõutakse järeldustele, et kehtivad ülemmäärad on liiga madalad, on esmasest õigusest tulenev nõue ülemmäärade tõstmine;
4. rõhutab, et mitmeaastase finantsraamistiku määruse artiklis 17 on ette nähtud, et mitmeaastast finantsraamistikku on võimalik muuta ettenägematutel asjaoludel; juhib tähelepanu sellele, kui ulatuslikud kriisid on liitu mõjutanud pärast praeguse

mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmist 2013. aastal;

- toonitab, et käesolevas raportis analüüsitakse üksnes mitmeaastase finantsraamistiku toimimise eelarvelisi aspekte ja selles ei puudutata valdkondlike õigusaktide õiguslikke aluseid; märgib siiski, et suures osas ELi poliitikameetmetes ja programmides nähakse ette omaenda nõuded läbivaatamise/muutmise kohta, mis on valdavalt kavandatud 2017. aastaks;

I. Mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine – esimeste aastate hindamine

- on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel 2016. aastal tuleks hinnata mitmesuguseid tõsiseid kriise ja uusi poliitilisi algatusi ning nende eelarvemõju, mida mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmise ajal ette ei nähtud; märgib muu hulgas ära rände- ja pagulaskriisi, liiduvälised hädaolukorrad, liidusisesed julgeolekuprobleemid, kriisi põllumajanduses, Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi (EFSD) rahastamise, ELi eelarve maksekriisi, töötuse püsivalt kõrge määra, eriti noorte seas, ning vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse; juhib peale selle tähelepanu kliimamuutusi käsitlevale hiljutisele rahvusvahelisele kokkuleppele ja arengupoliitikale avalduva surve suurenemisele; täheldab, et täiendavate pakiliste vajaduste rahastamiseks peeti vajalikuks mitmeaastase finantsraamistiku paindlikkusmehhanismide ja erivahendite erandlikku kasutamist, sest mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärad osutusid mõnes rubriigis liiga piiratuks; on seisukohal, et viimase kahe aasta jooksul on mitmeaastane finantsraamistik viidud sisuliselt selle võimaluste piirideni;
- rõhutab, et ELi eelarve peab vastama ELi poliitilistele ja strateegilistele prioriteetidele ning tagama tasakaalu pikaajaliste prioriteetide ja uute probleemide vahel; rõhutab sellega seoses, et ELi eelarve peab täitma põhirolli ühiselt kokku lepitud strateegia „Euroopa 2020“ täitmisel, mis kujutab endast ELi peamist suunda ja üldist prioriteeti; on seetõttu veendunud, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine peaks hõlmama kvalitatiivset analüüsi selle kohta, kas ja kui suures ulatuses on selles strateegias sätestatud eesmärgid täidetud; nõuab kindlalt, et hindamisel esitataks ka prognoos selle kohta, kas praeguse mitmeaastase finantsraamistiku järelejäänud aastateks selle strateegia toetuseks eraldatud rahalistest vahenditest piisab strateegia edukaks rakendamiseks;

A. Põhisündmused ja -probleemid

Rände- ja pagulaskriis

- rõhutab, et konfliktidel Süürias, Lähis-Idas ja mitmes Aafrika piirkonnas on olnud ennenägematu ulatusega humanitaar- ja rändealased tagajärjed; tuletab meelde, et ELi on see mõjutanud otseselt – ainuüksi 2015. aastal saabus Euroopasse rohkem kui miljon pagulast ja eeldatavasti lähiaastatel see arv suureneb; tuletab meelde, et selle kriisi tõttu on EL pidanud oma rahalisi vahendeid kasutama suures mahus ja see mõjutas seega oluliselt ELi eelarvet, eriti rubriiki 3 (Julgeolek ja kodakondsus) ning rubriiki 4 (Globaalne Euroopa);
- tuletab meelde, et 2015. aasta jooksul on kooskõlas Euroopa rände tegevuskavaga heaks kiidetud lisameetmetel olnud eelarvele otsene mõju, mis kajastub eriti paranduseelarves 5/2015 ja 7/2015; tuletab lisaks meelde, et heaks kiideti täiendava

1506 miljoni euro kasutamine ELi 2016. aasta eelarves paindlikkusinstrumendi kasutuselevõtu kaudu, et anda lisaressursse rubriiki 3 (Julgeolek ja kodakondsus) kuuluvate rände ja pagulastega seotud meetmete jaoks, nagu Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi ning Sisejulgeolekufondi täiendav toetamine ning vahendid kolmele rändevaldkonnaga tegelevale ametile – Frontexile, Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiametile (EASO) ja Euroopa Politseiametile (Europol);

10. märgib, et eespool nimetatud eelarvealased otsused on selle rubriigi olemasoleva väikese varu täielikult ammendanud ja toonud kaasa rubriigi 3 ülemmäärade tegeliku muutmise; juhib peale selle tähelepanu komisjoni uutele ettepanekutele, mis avaldavad eeldatavasti mõju ELi eelarvele, eelkõige ettepanekule sõnastada uuesti Dublini III määrus, mille kogumõju eelarvele mitmeaastase finantsraamistiku ülejäänud perioodiks on 1829 miljonit eurot, ettepanekule luua Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet, mille üldeelarve mitmeaastase finantsraamistiku ülejäänud perioodiks on 1212 miljonit eurot, ning uus erakorralise toetuse mehhanism, mille hinnanguline mõju aastatel 2016–2018 on vähemalt 700 miljonit eurot; rõhutab, et olukord on sedavõrd tõsine, et 2015. aasta novembris Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi jaoks heaks kiidetud täiendavaid assigneeringuid tuli 2016. aasta märtsis vähendada, et rahastada veelgi pakilisemaid vajadusi, näiteks vajadust anda ELis humanitaarabi, milleks rakendati eelnimetatud uut erakorralise toetuse mehhanismi;
11. on veendunud, et Euroopa rände- ja pagulaskriisi lahendamiseks on vaja solidaarsusel ja õiglasel koormuse jagamisel põhinevat Euroopa lähenemisviisi; rõhutab sellega seoses, et ELi eelarvest tuleks toetada liikmesriike pagulaste vastuvõtmisega seotud kulude koormuse vähendamiseks, sest see leevendaks survet nende liikmesriikide eelarvele, kes peavad toime tulema eriti suure pagulaste sissevooluga; rõhutab, et selline lähenemisviis loob sünergiat ning on pealegi kõikide liikmesriikide jaoks tulemuslik ja kulutõhus;
12. rõhutab, et pagulas- ja rändekriisi algpõhjustega tegelemiseks on võetud kasutusele märkimisväärsed, kuid endiselt ebapiisavad eelarvevahendid, suurendades rubriiki 4 kuuluvate ELi eriprogrammide rahalisi vahendeid; tuletab meelde võetud meetmeid, näiteks 2015. aastal jaotati rände ja pagulastega seotud meetmete toetamiseks ümber 170 miljonit eurot, 2016. aastal kiideti heaks täiendava 130 miljoni euro suunamine rände ja pagulastega seotud tegevuseks rubriigi 4 raames ning 430 miljonit eurot jaotati ümber ühinemiseelse abi rahastamisvahendi, arengukoostöö rahastamisvahendi ja naabuspoliitika rahastamisvahendi raames; tuletab samuti meelde, et rände- ja pagulaskriisi välismõõtmega tegelemiseks on komisjon teinud mitmesuguseid ELi eelarvele mõju avaldavaid lisaettepanekuid, nagu ettepanek luua ELi usaldusfondid (Madadi fond ja hädaolukorra usaldusfond Aafrika jaoks, mille hinnanguline esialgne mõju eelarvele on vastavalt 570 miljonit eurot ja 405 miljonit eurot) ning Türgi pagulasrahastu, mille jaoks antakse ELi eelarvest 1 miljard eurot, võtmata arvesse võimalikku täiendavat rahastust; rõhutab, et muud kavandatud meetmed, millest komisjon on teada andnud (näiteks „Londoni lubadus“), või üritused (näiteks ELi-Türgi tippkohtumine 18. märtsil 2016) avaldavad liidu eelarvele lisasurvet; rõhutab, et täiendavad tulevased eelarvevahendid peaksid ühtlasi võimaldama kõige haavatavamate rändajate kaasamist, sh eriti naised, lapsed ja LGBTI; on aga mures, et ELi ees seisvate probleemide ulatuslikkuse tõttu on vaja võtta lisameetmeid;
13. tõdeb, et rände- ja pagulaskriisi ulatust ning selle probleemiga tegelemiseks komisjoni

poolt võetud meetmete finantsmõju ei oleks saanud mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) üle otsustamise ajal ette näha; toob esile asjaolu, et piisavate vahendite puudumise tõttu on EL pidanud looma sihtotstarbelised nn satelliitvahendid, mida rahastatakse ühiselt liikmesriikide poolt ja ELi eelarvest ning Euroopa Arengufondist, nagu ELi usaldusfondid (Madadi fond ning ELi hädaolukorra usaldusfond Aafrika jaoks) ja Türgi pagulasrahastu; tuletab meelde, et kuna puudub üldine eelarvestrateegia, mis käsitleks rände- ja pagulasriisi, jäi Euroopa Parlament ELi eelarvevahendite kasutamise otsusest kõrvale; rõhutab, et selliste vahendite paljusus tekitab ELis aruandekohustuse ja demokraatliku kontrolli probleemi, millele tuleb leida lahendus; peab peale selle kahetsusväärseks, et liikmesriigid ei ole usaldusfondidesse teinud kaugeltki mitte selliseid osamaksusid, nagu eeldati, mis nõrgestab nende fondide edukust; kordab, et palub liikmesriikidel täita oma kohustused ja ülesanded viivitamata;

Investeeringute vähesus

14. tuletab meelde, et alates ülemaailmsest majandus- ja finantskriisist on ELis tehtud vähe ja ebapiisavaid investeeringuid; märgib eelkõige, et 2014. aastal oli investeeringute kogumaht 15 % väiksem 2007. aasta mahust, mis tähendab investeeringute vähenemist 430 miljardi euro võrra; on seisukohal, et vähene investeerimine aeglustab majanduse elavnemist ja mõjutab otseselt majanduskasvu, töökohti ja konkurentsivõimet;
15. toonitab, et selle pakilise probleemi lahendamiseks tegi komisjoni uus koosseis 2014. aastal ettepaneku Euroopa investeerimiskava ja EFSI loomise kohta eesmärgiga suunata reaalmajandusse 315 miljardi euro ulatuses uusi investeeringuid; kordab oma kindlat pühendumust EFSI-le, mis eeldatavasti annab võimsa ja sihipärase hoo majanduskasvu ja töökohtade loomist soodustavatele majandussektoritele; märgib, et paljud projektid on juba heaks kiidetud ja neid viiakse ellu; märgib, et liidupoolne tagatis EFSI jaoks on kaetud ELi eelarves ette nähtud 8 miljardi euro suuruse tagatisfondiga;
16. tuletab meelde, et nende lisavahendite tagamiseks vähendati rahalist eraldist kahele olulisele ELi programmile – programmile „Horisont 2020“ ja Euroopa ühendamise rahastule – vastavalt 2,2 miljardi euro ja 2,8 miljardi euro võrra, samas kui ülejäänud 3 miljardit eurot kaetakse mitmeaastase finantsraamistiku eraldamata varudest; rõhutab Euroopa Parlamendi jõupingutusi vähendada EFSI läbirääkimiste käigus nii palju kui võimalik negatiivset mõju neile kahele programmile, mille rahastamispakette, mille kohta tehti otsus alles 2013. aastal, kärbiti komisjoni ettepanekuga võrreldes järsult juba mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) läbirääkimiste ajal;
17. peab kahetsusväärseks, et teadusuuringutele ja innovatsioonile mõeldud ELi eelarve on sageli esimene, mida eelarvekärped mõjutavad; märgib, et teadusuuringute ja innovatsiooniprogrammid loovad ELi lisaväärtust, ja rõhutab nende programmide keskset tähtsust konkurentsivõime toetamisel ning seega tulevase majanduskasvu ja liidu pikaajalise jõukuse tagamisel;
18. toonitab sellega seoses, et kooskõlas mitmeaastase finantsraamistiku määruse artikliga 15 võeti ajavahemikul 2014–2015 varem kasutusele ressursid programmi „Horisont 2020“ jaoks (200 miljonit eurot Euroopa Teadusnõukogu ja Marie Skłodowska-Curie meetmete jaoks) ning COSME programmi jaoks (50 miljonit eurot), et kompenseerida osaliselt assigneeringute vähendamist aastatel 2013–2014; märgib, et selline varem kasutusele

võtmise ei muuda programmide üldist rahastamispaketti, mistõttu eraldatakse mitmeaastase finantsraamistiku kestuse teises pooles vastavalt vähem assigneeringuid; rõhutab sellegipoolest, et programmi „Horisont 2020“ ja COSME programmi jaoks varem kasutusele võetud ressursid kasutati täiel määral ära, mis tõestab seega nende programmide häid tulemusi ja suutlikkust kasutada ära isegi rohkemat;

19. märgib lisaks suure murega, et võrreldes programmi „Horisont 2020“ eelkäija (seitsmes raamprogramm) 20–22 % suuruse edumääraga eelmisel programmitöö perioodil on algatuse edukus langenud 13 %-le; peab kahetsusväärseks, et selle tõttu rahastatakse ELi eelarvest kvaliteetseid teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonna projekte vähem; märgib ühtlasi, et ebapiisavate eelarvevahendite tõttu lükatakse tagasi palju Euroopa ühendamise rahastuga seotud kvaliteetseid taotluseid;

Noorte töötus

20. rõhutab, et noorte töötus on jätkuvalt väga suur ja kujutab praegu endast üht kõige pakilisemat ja tõsisemat probleemi ELis; toonitab, et 2016. aasta veebruari seisuga oli kogu liidus 4,4 miljonit alla 25-aastast töötut noort ja mitmes liikmesriigis tähendab see üle 40 % osakaalu ja teatavates ELi piirkondades üle 60 % osakaalu; rõhutab, et tööhõive määr ELis on palju madalam kui strateegias „Euroopa 2020“ ette nähtud; rõhutab seetõttu, et liiga paljusid noori ohustab sotsiaalne tõrjutus ning et rohkem tuleks võtta erimeetmeid, et kaasata mittetöötavaid ja mitteõppivaid noori; juhib tähelepanu sellele, et kõrgharidusega ja hea väljaõppe saanud inimeste suur hulk mõjutab oluliselt Euroopa konkurentsivõimet, uuendusvõimet ja tootlikkust, ning rõhutab sellega seoses vajadust investeerida haridusse, koolitusse, noortesse ja kultuuri; tunnustab peale selle ELi noorsoostrategia 2010–2018 tähtsust;
21. toonitab, et ELi eelarvest, eriti Euroopa Sotsiaalfondist ja noorte tööhõive algatusega aidatakse olulisel määral töötusega võidelda; juhib tähelepanu komisjoni väitele, et programmi finantsvoogude puhul on üks keskseid probleeme olnud rakendusametuste määramine; rõhutab samuti, et vaatamata esialgsetele viivitustele rakendusametuste määramisel ja noorte tööhõive algatuse rakendamisel annavad praegused näitajad tunnistust täielikust kasutussuutlikkusest (see on saavutatud osaliselt selle programmi eelmaksemäärade olulise tõstmise abil); märgib, et komisjon viib algatuse hindamise peagi lõpule, ja loodab, et selle edukaks rakendamiseks tehakse vajalikud kohandused; on seisukohal, et kavandatud struktuurireformi tugiprogramm võib aidata olulisel määral parandada liikmesriikides haldussuutlikkust selles valdkonnas; rõhutab, et asjaomased sidusrühmad, sh noorteorganisatsioonid peavad noorte tööhõive algatuse tulemusi pidevalt hindama;
22. on iseäranis mures noorte tööhõive algatuse jaoks ette nähtud uute kulukohustuste assigneeringute puudumise pärast alates 2016. aastast, arvestades et kogu selle esialgne rahastamispakett võeti aastatel 2014–2015 varem kasutusele (mitmeaastase finantsraamistiku määruse artikkel 15); rõhutab, et vahendite varem kasutusele võtmist toetades ei olnud Euroopa Parlamendil mingit kavatsust lõpetada algatus juba pärast kaht aastat rahastamist ning selle jätkumise tagamiseks kehtestati muud mitmeaastase finantsraamistiku mehhanismid, nagu kulukohustuste koguvaru; tuletab aga meelde, et kulukohustuste koguvaru on juba kasutatud ainult EFSI rahastamiseks; märgib lisaks, et sama artikli alusel võeti assigneeringud varem kasutusele teise ELi programmi puhul,

millega aidatakse oluliselt parandada noorte tööhõivet – programmi „Erasmus+“ puhul (150 miljonit eurot), mida rakendati asjaomase perioodi esimesel kahel aastal täies ulatuses; tuletab meelde, et Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) andmetel läheks tõhus Euroopa Liidu tasandi noortegarantii euroala riikidele igal aastal maksma 21 miljardit eurot;

Sisejulgeolek

23. tuletab meelde hiljutisi terrorirünnakuid Prantsusmaal ja Belgias ning kõrgendatud ohutaset teistes liikmesriikides, mis nõuavad koordineeritumat ja tõhusamat tegutsemist ja vahendeid ELi tasandil; toonitab, et liidul on asjakohase vahendina olemas Sisejulgeolekufond ja nimetatud valdkonnas tegutseb mitu liidu ametit, kes töötavad üha suurema surve all; on seisukohal, et asjakohaseks ohule reageerimiseks vajab see valdkond rohkem Euroopa tasemel meetmeid ja seega rohkem rahalisi vahendeid; rõhutab, et selles valdkonnas suurema koostöö tegemiseks tuleb asjaomaste ametite personali suurendada, mis võib ELi eelarve veel suurema surve alla seada, ja tuletab meelde Europoli Euroopa terrorismivastase võitluse keskuse töötajate arvu piiratud suurendamist, mida rahastati ümberpaigutamisega Sisejulgeolekufondi vahenditest;
24. rõhutab, et arvestades praegusi meetmeid ja seadusandlikke ettepanekuid õigusosalase koostöö tugevdamiseks, on Eurojustile vaja ka üha rohkem täiendavaid rahalisi ja inimressursse, mis mõjutavad ELi eelarvet;

Kriisid põllumajandussektoris

25. rõhutab, et ühise põllumajanduspoliitika (ÜPP) jaoks aastani 2020 kehtestatud piiratud ülemmäärad jätavad palju väiksemad varud kui eelmise mitmeaastase finantsraamistiku puhul, kuigi sektor seisab silmitsi suuremate probleemidega; tuletab meelde, et see poliitika on paljude põllumajandustootjate sissetuleku jaoks hädavajalik, eelkõige kriisi ajal, ning juhib tähelepanu kõrgele iga-aastasele kasutusmäärale, mis on peaaegu 100 %; tuletab meelde mitmesuguseid kriise, millega Euroopa põllumajandustootjad on pidanud alates praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kehtima hakkamisest toime tulema, eriti piima-, sealih-, veiseliha-, puuvilja- ja köögiviljasektori kriisi ja pikaajalist negatiivset mõju, mida avaldas Euroopa põllumajandustootjatele Venemaa põllumajandustoodete embargost tingitud kahju; võtab teadmiseks suhkrukvootide kaotamise 2017. aastal ja selle võimaliku mõju suhkrusektorile, võttes arvesse ka äärepoolseimate piirkondade erivajadusi; toonitab, et nimetatud kriisidele reageerimiseks võetud erakorraliste meetmete eelarvemõju, mis hõlmas 500 miljonit eurot 2016. aasta eelarves ja 300 miljonit eurot 2015. aasta eelarves, rahastati rubriigi 2 varudest; rõhutab, et igasugused kärped selles valdkonnas seaksid ohtu ELi territoriaalse ühtekuuluvuse, eriti seoses maapiirkondadega; on peale selle vastu igasugusele põllumajanduspoliitika taastriigistamisele, mis tekitaks turumoonutusi ja põllumajandustootjate kõlvatut konkurentsi;

Keskkonnaprobleemid

26. on mures selle pärast, et eesmärk, mille kohaselt tuleb ELi eelarvest kulutada (praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kohaselt) vähemalt 20 % kliimamuutustega seotud meetmetele, on täitmata ning et vastavalt komisjoni integreerimismetoodikale on sel

eesmärgil kulutatud ELi aastaeelarvest vaid 12,7 %; juhib tähelepanu kliimameetmete, bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja loodusvarade säästva kasutamise suurele rahastamisvajadusele, mis muutub globaalse soojenemise tagajärgede tõttu veelgi suuremaks; võtab eelkõige teadmiseks COP21 kliimakokkuleppe, mis sõlmiti 2015. aastal Pariisis ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsil;

Majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus

27. tuletab meelde, et ühtekuuluvuspoliitika on liidu peamine investeerimispoliitika ELi kõigi piirkondade majanduslike, sotsiaalsete ja territoriaalsete erinevuste vähendamiseks ning seega Euroopa kodanike elukvaliteedi parandamiseks; rõhutab, et sel on oluline roll aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia „Euroopa 2020“ elluviimisel, eelkõige kliimaga seotud meetmete ja sotsiaalsete eesmärkide jaoks vahendite selge eraldamise kaudu ja et eelkõige võidelda suurenenud vaesuse, sh laste vaesuse, ebavõrdsuse ja sotsiaalse tõrjutusega ning soodustada tööhõive suurenemist; palub komisjonil jälgida eespool nimetatud eesmärkide täielikku täitmist; on peale selle seisukohal, et eelnevalt kindlaks määratud riiklikest assigneeringutest kinni pidades võivad struktuurifondid olla väärtuslikuks abiks tekkivate probleemide, nagu pagulaskriisi tagajärjed, lahendamisel;

Suurenev surve arengu- ja naabruspoliitikale

28. märgib, et konfliktide ja sõdade tagajärjel suureneb humanitaarabi ja katastroofiennetuse üldine vajadus pidevalt; juhib tähelepanu Addis Abeba kokkuleppele, milles riigipead ja valitsusjuhid kinnitasid jõulist poliitilist lubadust saavutada säästva arengu eesmärgid, ja on teadlik, et selleks tuleb teha kulutusi; tuletab meelde, et EL uuendas hiljuti oma ühiselt võetud kohustust suurendada ametlikku arenguabi 0,7 %ni oma kogurahvatulust ja eraldada vähemalt 20 % ametlikust arenguabist põhilistele sotsiaalteenustele, keskendudes haridusele ja tervishoiule; on igati vastu arenguabi kasutamisele muuks kui arenguga seotud eesmärkidel;

29. tuletab meelde, et idanaabruse geopoliitiline olukord on samuti ebakindel; rõhutab ELi eelarve olulist rolli ELi lõuna- ja idanaabruse olukorra stabiliseerimisel ja nende probleemide lahendamisel, pakkudes tuge riikidele, kes rakendavad praegu assotsieerimislepinguid, et teha reformimisel edusamme ning tagada ELi ja vastavate riikide suhete süvenemine;

Soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine

30. peab tervitatavaks mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamist, mis annab võimaluse märkimisväärseteks edusammudeks soolise võrdõiguslikkuse tulemuslikumal arvessevõtmisel mitmeaastases finantsraamistikus ja selle juurde kuuluva ühisdeklaratsiooni rakendamisel ja järelevalves;

Maksete võlgnevus

31. tuletab meelde eelmise mitmeaastase finantsraamistiku (2007–2013) vältel kogunenud tasumata arvete võlgnevust, mis kasvas 5 miljardi euro tasemelt 2010. aasta lõpus

ennenägematu 11 miljardi euron 2011. aasta lõpus, 16 miljardi euron 2012. aasta lõpus ja 23,4 miljardi euron 2013. aasta lõpus; hoiatab, et see võlgnevus on kandunud üle praegusesse (2014–2020) mitmeaastasessse finantsraamistikku, ulatudes 2014. aasta lõpuks enneolematu 24,7 miljardi euron; rõhutab, et Euroopa Parlamendi tungival palvel on lepitud kokku maksekava, et vähendada ühtekuuluvuspoliitikaga seotud tasumata maksenõuete võlgnevust aastate 2007–2013 eest 2016. aasta lõpuks „tavalisele“ tasemele 2 miljardi euron; juhib tähelepanu asjaolule, et 2015. aasta lõpus tehti kindlaks, et perioodi 2007–2013 eest on ühtekuuluvuspoliitika valdkonnas tasumata vähemalt 8,2 miljardi euro ulatuses võlgnevusi, mis 2016. aasta lõpuks langeb eeldatavasti alla 2 miljardi euro; märgib, et see vähenemine pakub üksnes ajutist leevendust, kuna tuleneb üksnes asjaolust, et esitatud maksmisele kuuluvad nõuded nii ajavahemiku 2007–2013 kui ka ajavahemiku 2014–2020 programmide eest on teatatust väiksemad; peab kahetsusväärseks, et muude rubriikide raames kindlaks tehtud nn varjatud võlgnevuse käsitlemiseks ei ole võetud mingeid meetmeid; juhib tähelepanu sellele, et kui konkreetseid meetmeid ei võeta, siis kordub 2012.–2014. aasta olukord eeldatavasti praeguse mitmeaastase finantsraamistiku lõpus;

32. peab kahetsusväärseks, et maksekriisi tagajärjed on olnud tõsised, mõjutades ELi eelarvest toetust saavaid isikuid, näiteks üliõpilasi, ülikoole, VKEsid ja teadlasi, vabaihendusi, kohalikke ja piirkondlikke omavalitsusi ja muid asjaomaseid üksusi; tuletab eelkõige meelde 2014. aastal humanitaarabioperatsioonide valdkonnas tekkinud maksete suurt nappust, mis kahjustas ELi päästeoperatsioone; tuletab meelde, et komisjon pidi võtma kasutusele nn leevendusmeetmed, näiteks vähendama eelmaksete määrasid ning lükkama edasi konkursi- ja pakkumiskutsed ning kaasneva lepingute sõlmimise; tuletab meelde, et maksete üldine nappus tingis uute, ajavahemiku 2014–2020 programmide rakendamise kunstliku aeglustumise, mille näiteks on kunstlik viivitamine 1 miljardi euro suuruse maksumusega konkursikutsetega programmi „Horisont 2020“ raames 2014. aastal eesmärgiga tagada, et maksete tähtaeg oleks 2015. aastal, mitte 2014. aastal; rõhutab peale selle, et ELi eelarvest tasutakse trahvid hilinenud maksete eest, mis ulatusid nii 2014. kui ka 2015. aastal ligikaudu 3 miljoni euron;

B. Mitmeaastase finantsraamistiku paindlikkussätete ulatuslik kasutamine

33. rõhutab, et kriisidele reageerimiseks või uute poliitiliste prioriteetide rahastamiseks vajalike täiendavate assigneeringute tagamiseks alates 2014. aastast on eelarvepädevad institutsioonid kiitnud pärast kõikide kättesaadavate varude ammendumist heaks mitmeaastase finantsraamistiku määrusesse lisatud paindlikkussätete ja erivahendite ulatusliku kasutuselevõtu; tuletab meelde, et mitu kõnealust sätet tulenes otseselt Euroopa Parlamendi ettepanekutest, kes oli seadnud maksimaalse võimaliku paindlikkuse vajaduse mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimiste raames üheks oma põhinõudeks;
34. märgib eeskätt, et erivahendid võeti kasutusele pagulas- ja rändekriisi lahendamiseks (paindlikkusinstrument ammendus täies ulatuses 2016. aastal – 1530 miljonit eurot; hädaabireserv 2016. aastal – 150 miljonit eurot), maksete puuduse probleemi lahendamiseks (2015. aastal aktiveeritud ettenägematute kulude varu – 3,16 miljardit eurot) ning EFSI tagatisfondi rahastamiseks (kulukohustuste koguaru täielik ärakasutamine 2014. aastal – 543 miljonit eurot); tuletab meelde, et otsus võtta maksetes kasutusele ettenägematute kulude varu on seotud maksete ülemäärade alanemisega aastatel 2018–2020;

35. prognoosib, et kõikideks edasisteks 2016. aastal tekkivateks rände- ja pagulaskriisiga seotud vajadusteks, sealhulgas 200 miljoni euro suuruseks osamaksuks uue instrumendi jaoks, millega anda liidus erakorralist toetust, tuleks nii kiiresti kui vajalik võtta kasutusele ettenägematute kulude varu; tuletab meelde, et rubriigis 3 ei ole kättesaadaval rohkem varusid ning paindlikkusinstrument on sellel aastal juba täiel määral ära kasutatud; soovib uurida, milliseid võimalusi veel on tulevaste probleemide lahendamisel paindlikkuse kasutamiseks;
36. tuletab meelde, et institutsioonidevahelise kokkuleppe punktis 17 sätestatud õigusloomealane paindlikkus võimaldab seadusandliku tavamenetluse raames vastu võetud programmide üldist rahastamispaketti suurendada seitsmeaastasel perioodil kuni +/-10 %; märgib, et „uued, objektiivsed ja pikaajalised asjaolud“ võimaldavad eelarvepädevatel institutsioonidel kalduda algsest rahastamispaketist veelgi enam kõrvale; peab kiiduväärseks, et seda sätet on juba kasutatud eesmärgiga võimaldada liidul reageerida ettenägematutele sündmustele, suurendades oluliselt selliste programmide, nagu Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifond, esialgseid iga-aastasi assigneeringuid;

II. Mitmeaastase finantsraamistiku muutmine – hädavajalik nõue

37. on eespool esitatud analüüsi alusel veendunud, et praeguse mitmeaastase finantsraamistiku toimimise läbivaatamine viib järelduseni, et mitmeaastase finantsraamistiku määruuses sätestatud mitmeaastase finantsraamistiku tegelik muutmine on vaieldamatult hädavajalik, kui liit kavatseb astuda tulemuslikult vastu arvukatele probleemidele samal ajal oma poliitilisi eesmärgi täites; tuletab meelde, et strateegia „Euroopa 2020“ elluviimine on jätkuvalt ELi eelarvest toetatav peamine prioriteet; rõhutab, et ELi eelarvele tuleb anda piisavad vahendid, et sellest saaks tulemuslikult tagada majanduskasvu ja töökohti edendavad investeeringud, saavutada majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus ning edendada solidaarsust;
38. nõuab tungivalt, et komisjon võtaks seadusandlikku ettepanekut ette valmistades arvesse alljärgnevalt esitatud Euroopa Parlamendi nõudmisi mitmeaastase finantsraamistiku määruuse muudatuste kohta nii seoses arvnäitajatega kui ka mitmeaastase finantsraamistiku toimimist käsitleva mitme sättega, mis peavad olema kohaldatavad juba praeguse mitmeaastase finantsraamistiku puhul;
39. rõhutab, et 2016. aasta sügisel on oodata kahte eelarvele olulist mõju avaldavat seadusandlikku ettepanekut, milleks on nimelt EFSI tegevuse kestuse pikendamine ja välisinvesteeringute kava kehtestamine; ootab, et kogu teave, mis on seotud kõnealuse kahe ettepaneku rahastamisega, tehakse võimalikult kiiresti kättesaadavaks, et võtta seda nõuetekohaselt arvesse mitmeaastase finantsraamistiku muutmise üle peetavatel läbirääkimistel; kordab oma põhimõttelist seisukohta, mille kohaselt ei tohiks uusi poliitilisi algatusi rahastada kehtivate ELi programmide ja poliitikameetmete arvelt;
40. rõhutab, et mitmeaastase finantsraamistiku muutmise ajal kokku lepivad muudatused tuleks ellu viia viivitamata ja need tuleks integreerida juba ELi 2017. aasta eelarvesse; palub seetõttu komisjonil esitada seadusandliku ettepaneku mitmeaastase finantsraamistiku määruuse muutmise kohta võimalikult kiiresti, et võimaldada paralleelsete läbirääkimiste pidamist mitmeaastase finantsraamistiku muutmise ja ELi 2017. aasta eelarve üle ning selles osas õigeaegselt kokkuleppele jõudmist;

41. võtab teadmiseks 23. juunil 2016. aastal Ühendkuningriigis toimunud rahvahääletuse tulemuse; kutsub sellega seoses komisjoni üles esitama eelarvepädevatele institutsioonidele kogu asjakohase teabe selle kohta, milline võib olla kõnealuse rahvahääletuse mõju eelarvele, ilma et see mõjutaks Ühendkuningriigi ja ELi eelseisvate läbirääkimiste tulemusi;

A. Euroopa Parlamendi nõudmised mitmeaastase finantsraamistiku kestuse teiseks pooleks

Mitmeaastase finantsraamistiku arvnäitajad (kulukohustused)

42. on EFSI jaoks ette nähtud ulatusliku poliitilise ja rahalise toetuse ideed täiel määral kinnitades veendunud, et ELi eelarvest ei tohiks uusi algatusi rahastada liidu olemasolevate programmide ja poliitikameetmete arvelt; kavatses täita oma kohustuse kompenseerida täielikult EFSIga seotud kärped, mis mõjutavad programmi „Horisont 2020“ ja Euroopa ühendamise rahastut, et neil oleks võimalik saavutada oma alles kaks aastat tagasi kokku lepitud eesmärgid ning võimaldada liidul saavutada oma teadusuuringute ja innovatsiooni eesmärgid; rõhutab sellega seoses, et alamrubriigi 1a (Konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks) muude programmide rahastamistaset ei tohiks see kompenseerimine mõjutada, juhtides tähelepanu nende vaieldamatule panusele majanduskasvu, töökohtade loomisse ja konkurentsivõimesse; on veendunud, et alamrubriigi 1a varud ei ole nende vajaduste katmiseks piisavad, ja nõuab seetõttu selle alamrubriigi ülemmäära tõstmist;
43. toetab jõuliselt noorte tööhõive algatuse jätkumist kui vahendit, millega tagada kiire reageerimine noorte töötuse vastases võitluses, juhindudes käimasoleva hindamise käigus ilmnenud vajalikest kohandustest; on seisukohal, et seda on võimalik saavutada üksnes juhul, kui praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kestuse lõpuni tagatakse noorte tööhõive algatusele vähemalt samatasemelised kulukohustuste assigneeringud kui need, mis eraldati programmile iga-aastaselt kõnealuse perioodi esimesel kahel aastal (6 miljardi euro suurune summa võeti kasutusele varem, st aastatel 2014–2015), võttes arvesse komisjoni eelseisva hinnangu tulemusi; märgib, et see peaks hõlmama alamrubriigi 1b (Majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus) ülemmäärade ülespoole korrigeerimist, sest mingeid varusid ei ole;
44. on kindlal arvamusel, et eelarve kogueraldis ja liikmesriikidele eelnevalt kindlaks määratud assigneeringud ÜPP osas, sealhulgas otsetoetuste assigneeringud, peavad jääma mitmeaastase finantsraamistiku muutmisel puutumata; rõhutab lisaks, kui tähtis on vältida Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi eraldiste vähendamist, et oleks võimalik täita hiljutise ühise kalanduspoliitika reformi eesmärgid;
45. on seisukohal, et konfliktidest ja kliimamuutustest tingitud rände- ja pagulaskriisi ulatus näitab, et eelseisvatel aastatel on selleks otstarbeks rubriigis 3 (Julgeolek ja kodakondsus) oodata olulise eelarvemõjuga täiendavaid vajadusi; rõhutab lisaks, et samas rubriigis on vaja täiendavaid rahalisi vahendeid, et toetada tõhusamat tegevust ELi tasandil ELi sisejulgeoleku ja terrorismivastase võitluse valdkonnas; palub komisjonil koostada võimalikult kiiresti ajakohastatud prognoosi kuni praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kehtivuse lõppemiseni kõikide nendes valdkondades esinevate probleemidega tegelemiseks vajalike eelarvevahendite kohta;

46. on seetõttu kindlal arvamusel, et isegi rubriigis 3 olemasolevate väikeste varude kasutuselevõtu ja kehtivate pindlikkussätete rakendamise korral ei piisa olemasolevatest vahenditest, et tulla toime selle rubriigi kasvanud vajadustega; nõuab seetõttu, et märkimisväärselt suurendataks vahendeid, mis on ette nähtud Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondile ning Sisejulgeolekufondile, samuti liidu ametitele (Frontex, Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiamet (EASO), Europol, Eurojust ja Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet (FRA)), kes on hakanud selles valdkonnas tegutsedes täitma uusi ülesandeid, ning muudele võimalikele algatustele; on seisukohal, et rubriigi 3 ülemmäärasid tuleb korrigeerida ülespoole;
47. eeldab, et kooskõlastatud tegevus tulemuslikuks reageerimiseks rände- ja pagulaskriisi välismõõtmele, eelkõige Euroopa naabruse ja Sahara-taguse Aafrika poliitiline stabiliseerimine ning rände majanduslike ja humanitaarpõhjustega tegelemine suureneb lähiaastatel ning sellega kaasnevad suuremad rahastamisaotlused rubriigi 4 (Globaalne Euroopa) raames; toonitab, et niisuguseid lisavahendite taotlusi ei tohiks kasutada ELi käimasoleva välistegevuse, sealhulgas arengupoliitika kahjuks; nõuab seepärast rubriigi 4 ülemmäärade ülespoole korrigeerimist;

Mitmeaastase finantsraamistiku arvnäitajad (maksed)

48. on seisukohal, et esmajärjekorras tuleb püüda ära hoida ära uue maksekriisi tekkimine praeguse mitmeaastase finantsraamistiku lõppjärgus; on kindlalt veendunud, et igati peaks püüdma vältida eelmisel perioodil ilmnenu tasumata arvete võlgnevuse kuhjumisega sarnase võlgnevuse tekkimist; rõhutab siiski, et juba praegu võib ette näha samal ajal, kui maksete vajadus peaks jõudma tavalise tipptasemeni, märkimisväärse surve tekkimist maksetele mitmeaastase finantsraamistiku teisel poolel; on seisukohal, et lisasurvet põhjustavad muu hulgas ettenägematute kulude varu kompenseerimine aastateks 2018–2020 ette nähtud maksete juba niigi piiratud ülemmääraga, oluline viivitus niisuguste uute programmide käivitamisel, mille eelarve täitmine toimub koostöös liikmesriikidega, sh noorte tööhõive algatus, EFSI makseprofiil ning rände- ja pagulaskriisiga seotud kulukohustuste hiljutisest kasvust tingitud täiendavad maksed;
49. tuletab meelde, et maksete assigneeringud on varasemate kulukohustuste loogiline tagajärg; ootab seepärast, et kulukohustuste assigneeringute uue suurendamisega kaasneks maksete assigneeringute vastav suurendamine, sealhulgas maksete ülemmäärade ülespoole korrigeerimine; on lisaks seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine/muutmine on suurepärase võimalus hinnata maksete täitmist ja ajakohastatud prognoose maksete eeldatava arengu kohta praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kestuse lõpuni; usub, et kolm institutsiooni peaksid töötama välja ja leppima kokku ühise siduva maksekava aastateks 2016–2020; nõuab kindlalt, et niisugune uus maksekava peaks tuginema usaldusväärsele finantsjuhtimisele, pakkuma selge strateegia kõikide rubriikide kõikide maksevajaduste katmiseks kuni praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kestuse lõppemiseni ning hoidma ära nn varjatud võlgnevuste kuhjumise teatavate mitmeaastaste programmide rakendamise kunstliku pidurdamise ja muude leevendusmeetmete, näiteks eelmaksete määrade alandamise tõttu;
50. on kindlalt otsustanud lahendada ühemõttelisel viisil mitmeaastase finantsraamistiku erivahendite maksete eelarvestamise probleemi; tuletab meelde viimastel aastatel

eelarveläbirääkimistel esiplaanil olnud lahendamata tõlgendamiskonflikti ühelt poolt komisjoni ja Euroopa Parlamendi ning teiselt poolt nõukogu vahel; kordab oma pikaajalist seisukohta, mille järgi tuleks ka maksete assigneeringuid, mis on tingitud erivahendite kasutuselevõtust kulukohustuste assigneeringutes, arvestada mitmeaastase finantsraamistiku iga-aastaste maksete ülemmääradele lisaks;

ELi põhiõiguse tagamise tingimused

51. nõuab kindlalt, et kõik riigid võtaksid täieliku vastutuse seoses pagulaskriisiga ja sihtotstarbelise ümberjaotamismehhanismi otsusega; palub komisjonil kehtestada rahalise *bonus-malus* mehhanismi, mida rakendatakse sõltuvalt sellest, kas liikmesriigid täidavad ELi meetmete raames neile pandud kohustusi või mitte; kinnitab, et liikmesriikidelt nende meetmete eiramise eest võetavad trahvisummad peaksid laekuma lisatuludena ELi eelarvesse;

Erakorraline tulu

52. on kindlalt veendunud, et ELi eelarve alataitmisest või ELi konkurentsioigust rikkuvatele ettevõtjatele määratavatest trahvidest tulenev ülejääk tuleks kanda ELi eelarvesse täiendava tuluna, ilma kogurahvatulul põhinevate osamaksude vastava kohandamiseta; on seisukohal, et selline meede aitaks oluliselt kaasa ELi eelarve makseprobleemi leevendamisele; palub komisjonil esitada selleks asjakohased seadusandlikud ettepanekud;
53. on veendunud, et kõikides rubriikides tuleks vabastatud assigneeringud, mis tulenevad niisuguste meetmete täielikust või osalisest mittetäitmisest, milleks need ette nähti, ELi eelarves uuesti kättesaadavaks teha ja eelarvepädevate institutsioonide poolt iga-aastase eelarvemenetluse raames taas kasutusele võtta; on kindlalt veendunud, et praegu ELi eelarvet mõjutavate piirangute ja liidu täiendavate rahastamisvajaduste tõttu peaksid samasugused põhimõtted kehtima ka vabastatud assigneeringute kohta, mis tulenevad 2007.–2013. aasta programmide rakendamisest, sh ühtekuuluvuspoliitika programmide lõpetamine; palub komisjonil esitada selleks asjakohased seadusandlikud ettepanekud;

Paindlikkussätted ja erivahendid

54. rõhutab, et pelgalt mitmeaastase finantsraamistiku erivahendite kasutuselevõtu sagedus ja määr viimase kahe aasta jooksul tõendab igasuguse kahtluseta mitmeaastase finantsraamistiku määruses ette nähtud paindlikkussätete ja -mehhanismide väärtust; rõhutab Euroopa Parlamendi pikaajalist seisukohta, mille kohaselt peaks paindlikkus võimaldama mitmeaastase finantsraamistiku kulukohustuste ja maksete üldisi ülemmäärasid maksimaalselt ära kasutada;
55. usub seepärast, et mitmeaastase finantsraamistiku määruse muutmisega tuleks kaotada arvukad kitsendused ja piirangud, mille nõukogu kehtestas paindlikkussätetele mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmise ajal; on eeskätt seisukohal, et tühistada tuleks igasugused piirangud kasutamata assigneeringute ja varude ülekandmisele, seisnagu need siis aastaste ülemmäärade (maksete koguvaru) või ajapiirangute (kulukohustuste koguvaru) kehtestamises; on veendunud, et mitme rubriigi praegusi eelarvepiiranguid arvestades ei tuleks kulukohustuste koguvaru alla kuuluvate vahendite

kasutamise kohaldamisala eraldi määratleda;

56. rõhutab eeskätt paindlikkusinstrumendi kogusumma kasutamist 2016. aastal; märgib, et see instrument võimaldab rahastada selgelt määratletud kulutusi, mida ei saa rahastada ühe või mitme rubriigi ülemmäära raames ning mis ei ole seotud mõne ELi konkreetse poliitikameetmega; on seepärast seisukohal, et instrument võimaldab ELi eelarvele tegelikku paindlikkust, eriti suurema kriisi korral; nõuab seepärast instrumendi rahastamispaketi olulist suurendamist kuni iga-aastase 2 miljardi euro suuruse eraldiseni ning juhib tähelepanu asjaolule, et see summa eelarvestatakse üksnes siis, kui eelarvepädevad institutsioonid otsustavad instrumendi kasutusele võtta; tuletab meelde, et paindlikkusinstrument ei ole seotud ühegi konkreetse poliitikavaldkonnaga ja selle võib kasutusele võtta igal vajalikuks peetaval eesmärgil;
57. juhib tähelepanu hädaabireservi rollile kiirel reageerimisel kolmandate riikide konkreetsetele abivajadustele ettenägematute sündmuste korral ning rõhutab selle erilist tähtsust praeguses olukorras; nõuab selle rahastamispaketi märkimisväärset suurendamist kuni iga-aastase 1 miljardi euro suuruse eraldiseni;
58. võtab teadmiseks eri eeskirjad, mis kehtivad mitmeaastase finantsraamistiku erivahendite, konkreetsemalt paindlikkusinstrumendi, hädaabireservi, Euroopa Liidu Solidaarsusfondi ja Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kulutamata assigneeringute ülekandmise tähtsaja suhtes; nõuab nende eeskirjade ühtlustamist, et niisuguste vahendite suhtes oleks võimalik kohaldada üldist N + 3 reeglit;
59. peab eriti oluliseks ettenägematute kulude varu, mis on viimase abinõuna rakendatav vahend, mille abil reageerida ettenägematutele olukordadele; rõhutab, et komisjoni arvates on tegemist ainsa erivahendiga, mida saab kasutusele võtta üksnes maksete assigneeringute jaoks ja seega maksekriisi ärahoidmiseks ELi eelarves, nagu 2014. aastal; taunib tõsiasja, et vastupidiselt eelmisele perioodile on mitmeaastase finantsraamistiku määruses sätestatud assigneeringute kohustuslik kompenseerimine; on kindlal arvamusel, et see nõue tekitab jätkusuutmatu olukorra, vähendades tegelikkuses mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade iga-aastaseid summasid perioodi viimastel aastatel ning asetades seega ELi eelarve täiendava surve alla; rõhutab, et ettenägematute kulude varu on igal juhul viimase abinõuna kasutatav vahend, mille kasutuselevõttu lepivad kokku kaks eelarvepädevat institutsiooni ühiselt; nõuab seepärast kohustusliku kompenseerimise ettekirjutuse kohest tagasiulatuvat jõuga kaotamist ning iga-aastase maksimaalse summa ülespoole korrigeerimist 0,05 %-ni ELi kogurahvatulust;

Keskkonnamuutusi käsitlevate rahvusvaheliste kokkulepete järelmeetmed

60. märgib, et Pariisis saavutatud COP21 kokkulepe on kõikehõlmav, dünaamiline ja diferentseeritud kokkulepe, mille eesmärk on võidelda kliimamuutuste probleemiga; rõhutab, et vastavalt kõnealusele kokkuleppele tuleb ELi rahalisi vahendeid eraldada arenguriikide kliimameetmete toetamiseks; rõhutab, et COP21 tulenevate võimalike meetmete rahastamiseks tuleks kasutusele võtta täiendavad vahendid lisaks praegustele kliimameetmetele tehtavatele kulutustele, ning palub komisjonil esitada õigeaegselt muutmiseks rakendusstrateegia ja esmase hinnangu COP21 kokkuleppe võimaliku mõju kohta ELi eelarvele; rõhutab lisaks, et mitmeaastase finantsraamistiku muutmise pakub suurepärase võimaluse tagada niisuguse eesmärgi täitmise, mille kohaselt tuleks

kliimameetmetele kulutada vähemalt 20 % eelarvest, ning näha ette kõnealuse künnise võimaliku tõstmise kooskõlas ELi rahvusvaheliste kohustustega, mis võeti ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärgul; palub, et komisjon tagaks kliimameetmete integreerimise mehhanismi täieliku toimivuse ja niisuguste kulutuste praeguse jälgimismeetodi parandamise; tuletab lisaks meelde, et EL on võtnud ka kohustuse rakendada ÜRO konventsiooni bioloogilise mitmekesisuse strateegilist kava, ning rõhutab, et EL peaks eraldama oma sellealaste kohustuste täitmiseks piisavad vahendid;

Lihtsustamine

61. usub, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine/muutmine on suurepärane võimalus hinnata esimest korda ELi asjaomaste poliitikameetmete ja programmide ning mitmeaastase finantsraamistiku paindlikkussätete ja erivahendite toimimist, ning loodab, et komisjon esitab analüüsi, milles tehakse kindlaks praeguse rakendamissüsteemi puudused; juhib eelkõige tähelepanu praegusel programmitöö perioodil kasutusele võetud uute elementide (nt ühtekuuluvuspoliitika raames ette nähtud eeltingimuste) rakendusprotsessile avalduva mõju hindamisele; on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel/muutmisel tuleks teha kokkuvõtte ka eraldatud rahaliste vahendite tulemuslikkusest oma eesmärkide täitmisel; kutsub komisjoni üles tegema konkreetseid ettepanekuid, et käsitleda võimalikke puudusi ning parandada ja ratsionaliseerida rakendamistingimusi praeguse mitmeaastase finantsraamistiku kestuse ülejäänud aastateks, et tagada nappide rahaliste vahendite võimalikult tõhus kasutamine ja vähendada toetusesaajate halduskoormust;
62. rõhutab, et oluline on näidata ELi eelarvest saadavat lisaväärtust, ning toetab ELi kulutuste puhul tulemustele orienteerituse kultuurile keskendumist; toonitab, et võimaluse korral peaks peamiseks põhimõtteks saama tulemus- ja väljundipõhine hindamine, ning rõhutab niisuguse põhimõtte erilist kohaldatavust innovatsioonile keskenduvate programmide suhtes; võtab teadmiseks komisjoni töö algatuse „Tulemustele keskenduv ELi eelarve“ raames, mida tuleb jätkuvalt edasi arendada, ning ootab tulemuspõhise eelarvestamise institutsioonidevahelise ekspertide töörühma töö tulemusi; on seisukohal, et see lähenemisviis võib olla vahend oodatust vähem tulemuslike programmide tulemuslikkuse parandamiseks; rõhutab siiski, et tehniliste või programmitööalaste puudustega ei tohi kaasneda ELi eelarve vähendamine ega poliitilistest prioriteetidest loobumine ning et rahaliste vahendite parem kasutamine üksi ei lahenda pakiliste ja kasvavate vajadustega tegelemiseks vajalike rahaliste vahendite nappuse probleemi; tuletab komisjonile meelde, et Euroopa Parlament tuleb eelarvepädeva institutsioonina kaasata komisjoni sellealase strateegia väljatöötamisse;

Rahastamisvahendid

63. tunnistab rahastamisvahendite suuremat rolli liidu eelarves kui täiendavat rahastamisvormi subsidiidumide ja toetuste kõrval; tunnistab nende vahendite potentsiaali liidu eelarve finantsmõju ja seega poliitilise mõju suurendamisel; toonitab siiski, et üleminek traditsiooniliselt rahastamiselt uuenduslikumatele vahenditele ei ole kõikides poliitikavaldkondades soovitatav, sest kõik poliitikavaldkonnad ei ole täielikult turupõhised; rõhutab, et rahastamisvahendid kujutavad endast alternatiivset ja täiendavat rahastamisviisi ning neid ei tohiks kasutada projektides, mis saavad kasu ainult toetuste

kasutamisest, mis on eriti olulised vähem arenenud piirkondade jaoks;

64. kutsub komisjoni üles viima mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise/muutmise käigus läbi põhjaliku analüüsi rahastamisvahendite kasutamise kohta praeguse programmitöö perioodi algusest alates; rõhutab, et rahastamisvahendi hindamisel ei saa hindamise ainsaks kriteeriumiks olla finantsvõimenduslik mõõde; tuletab sellega seoses meelde nn täiendavuskriteeriumi olulisust ning ELi poliitiliste eesmärkide täitmisel antava panuse hindamise olulisust;
65. ergutab komisjoni tegema kindlaks kõik ELi poliitikavaldkonnad, kus toetusi oleks võimalik kombineerida rahastamisvahenditega, ning kaaluma nende kahe vahelise nõuetekohase tasakaalu loomist; on kindlal arvamusel, et võimalus kombineerida erinevaid ELi vahendeid ühtlustatud haldamise eeskirjade alusel aitaks optimeerida koostoiimet olemasolevate rahastamisallikate vahel ELi tasandil; toonitab, et rahastamisvahendite suurem kasutamine ei tohiks tuua kaasa liidu eelarve vähendamist; tuletab meelde oma korduvaid nõudmisi suurema läbipaistvuse ja demokraatliku kontrolli järele liidu eelarvest toetatavate rahastamisvahendite rakendamise suhtes;

B. Euroopa Parlamendi tähelepanekud 2020. aasta järgse mitmeaastase finantsraamistiku kohta

66. tuletab meelde, et vastavalt mitmeaastase finantsraamistiku määruse artiklile 25 esitab komisjon enne 1. jaanuari 2018 uue mitmeaastase finantsraamistiku ettepaneku; rõhutab seetõttu, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku põhielemente tuleks arutada juba eelseisva läbivaatamise/muutmise raames;
67. on seisukohal, et käsitletavad põhiprioriteedid peavad hõlmama mitmeaastase finantsraamistiku kestuse kohandamist, omavahendite süsteemi põhjalikku reformi, suurema tähelepanu pööramist eelarve ühtsusele ja eelarve suuremat paindlikkust; on lisaks veendunud, et otsustusprotsessi üksikasjad tuleb läbi vaadata, et tagada demokraatlik õiguspärasus ja järgida aluslepingu sätteid;
68. tuletab meelde eelarve ühtsuse, õigsuse, aastasuse, tasakaalu, kõikehõlmavuse, sihtotstarbelisuse, usaldusväärse finantsjuhtimise ja läbipaistvuse põhimõtteid, mida tuleb järgida liidu eelarve kehtestamisel ja rakendamisel;
69. toonitab, et peamine raskus liikmesriikide vahel mitmeaastase finantsraamistiku osas kokkuleppe saavutamisel on nende keskendumine netosaldodele; kordab oma seisukohta, et liidu eelarve ei ole lihtne nullsummamäng, vaid pigem oluline lähenemist innustav vahend ja ühist lisaväärtust loova ühise poliitika väljendus; nõuab seepärast tungivalt, et liikmesriigid muudaksid oma arusaama ja käsitlust liidu eelarvest, st määraksid eelarve suuruse kindlaks liidu õiguslikest kohustustest, liidu programmides ja poliitikameetmetes sätestatud poliitilistest eesmärkidest ning rahvusvahelistest kohustustest tulenevate rahaliste vajaduste põhjaliku hindamise kaudu, eesmärgiga tagada, et tulemuseks ei ole taas kord ummikseis, mis liitu selle kodanikest veelgi enam lahutab; palub komisjonil viia sellega seoses läbi uuringu selle kohta, milline kokkuvõtte tekkis liikmesriikidel riigi tasandil seetõttu, et poliitikameetmeid rahastati ELi tasandil;
70. juhib tähelepanu poliitilisele vajadusele kehtestada otsuste tegemiseks selline kord,

millega tagatakse vajalike rahaliste vahendite olemasolu kas ELi või riikide tasandil, et tagada Euroopa Ülemkogu poliitiliste otsuste täielik rakendamine;

Kestus

71. tuletab meelde, et vastavalt mitmeaastase finantsraamistiku määruse põhjendusele 3 on kolm institutsiooni seoses mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise/muutmisega leppinud kokku kaaluda ühiselt, milline oleks kõige sobivam kestus; kordab oma seisukohta, et mitmeaastase finantsraamistiku kestus tuleks viia kooskõlla nii Euroopa Parlamendi kui ka komisjoni poliitilise tsükliga, muutes seega Euroopa Parlamendi valimised foorumiks, mille raames arutada tulevase kuluprioriteete;
72. toonitab siiski, et eriti ühtekuuluvuspoliitika ja maaelu arengu poliitika programmide puhul, mille eelarve täitmine toimub koostöös liikmesriikidega, on pikemaajalisem prognoositavus hädavajalik, võttes arvesse seda, kui palju aega läheb valdkondlike õigusaktide ja rakenduskavade suhtes kokkuleppimiseks riigi ja piirkonna tasandil;
73. on veendunud, et kiiresti muutuvat poliitilist keskkonda arvesse võttes ja suurema paindlikkuse tagamiseks tuleks mitmeaastase finantsraamistiku teatavad elemendid leppida kokku viieks aastaks, samas kui teised – need, mis on seotud pikemaajalist programmitööd nõudvate programmidega ja/või poliitikavaldkondadega, mille raames nähakse ette keerulised menetlused rakendamissüsteemide kehtestamiseks, nt ühtekuuluvuspoliitika või maaelu areng – tuleks leppida kokku ajavahemikuks 5 + 5 aastat koos kohustusliku muutmise perioodi keskel;

Omavahendite süsteemi reform

74. toonitab vajadust omavahendite süsteemi täieliku reformi järele, milles juhitudakse lihtsuse, õigluse ja läbipaistvuse põhimõtetest; ootab seepärast kõrgetasemeliselt omavahendite töörühmalt 2016. aasta lõpuks ambitsioonikat lõpparuannet ning komisjonilt 2017. aasta lõpuks sama ambitsioonikat seadusandlikku paketti omavahendite kohta 2021. aasta järgseks ajaks;
75. rõhutab vajadust vähendada kogurahvatulul põhinevate osamaksude osakaalu liidu eelarves, et teha lõpp liikmesriikide järgitavale õiglase vastutasu (*juste retour*) põhimõttele; toonitab, et see vähendaks riigikassade koormust ja muudaks asjaomased vahendid kättesaadavaks liikmesriikide riigieelarvete jaoks; tuletab meelde, et praegused käibemaksupõhised omavahendid on ülemäära keerukad ja kujutavad endast sisuliselt teist kogurahvatulul põhinevat osamaksu, ning nõuab seepärast kas kõnealuste omavahendite olulist reformimist või üldse kaotamist; peab siiski vajalikuks säilitada kogurahvatulul põhinevad osamaksud eelarve olulise osana, arvestades vajadust kõnealuste osamaksude tasakaalustava rolli järele;
76. nõuab, et nähtaks ette üks või mitu uut omavahendit, mis oleks ideaalsel juhul selgelt seotud lisaväärtust loovate Euroopa poliitikameetmetega; märgib, et kõrgetasemelises töörühmas on juba arutatud arvukaid uusi võimalikke omavahendeid, nagu reformitud käibemaks, finantstehingute maks, EKP emissioonitulu, reformitud ELi heitkogustega kauplemise süsteem ja süsinikdioksiidi maksustamine, transpordi maksustamine, äriühingute maksustamine, elektrienergia või digitaalmajanduse maksustamine; ootab

huviga kõrgetasemelise töörühma soovitusi, et liikuda edasi ja valmistada ette Euroopa Parlamendi sellekohane seisukoht; nõuab sellega seoses igasuguste tagasimaksete järkjärgulist kaotamist;

Eelarve ühtsus

77. toonitab eelarve ühtsuse põhimõtte olulisust ning tuletab meelde, et vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 310 lõikele 1 näidatakse eelarves ära kõik liidu tulu- ja kuluartiklid; on mures hiljutise ülemineku pärast ühenduse meetodilt valitsustevahelisele otsusetegemisele, mida on täheldatud alates 2014. aastast Kesk-Aafrika Vabariigi jaoks ette nähtud Bêkou usaldusfondi loomisel, Süüria kriisile reageerimiseks piirkondliku usaldusfondi (Madadi fond) loomisel, ELi Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi loomisel ning Türgi pagulasrahastu loomisel; rõhutab, et sellise rahastamisviisi korral tuleb vahendid kolme institutsiooni poolt läbi räägitud ja kokku lepitud olemasolevate mitmeaastaste rahastamisprogrammide vahel ümber jaotada; rõhutab, et see seab ohtu demokraatliku vastutuse, sest Euroopa Parlament jäeti nende fondide loomisest kõrvale;
78. toonitab, et vastavalt aluslepingule kehtestavad Euroopa Parlament ja nõukogu kui kaks eelarvepädevat institutsiooni liidu eelarve võrdsetel alustel; on lisaks seisukohal, et täielik parlamentaarne kontroll kõikide kulutuste üle on ELi kogu kulutuste tegemise protsessi oluline osa; palub komisjonil säilitada eelarve ühtsuse ning käsitleda seda uute poliitikaalgatuste esildamisel juhtpõhimõttena;
79. kordab oma pikaajalist seisukohta, et Euroopa Arengufond (EAF) tuleks alates 2021. aastast integreerida liidu eelarvesse, tagades samal ajal Aafrika rahutagamisrahastu ja julgeolekuga seotud operatsioonide rahastamise;
80. rõhutab, et mis tahes tulevane EAFi või selliste ajutiste rahastamisvahendite ELi eelarvesse integreerimine peab hõlmama nende vastavate rahastamispakettide mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade juurde liitmist ning et ülemmäärasid tuleb vastavalt muuta, et mitte seada ohtu ELi muude poliitikameetmete ja programmide rahastamist;

Suurem paindlikkus

81. rõhutab, et liidu eelarve jäik struktuur jätab eelarvepädevad institutsioonid ilma võimalusest muutuvatele asjaoludele asjakohaselt reageerida; nõuab seepärast suurema paindlikkuse tagamist järgmises mitmeaastases finantsraamistikus, eeskätt suurema paindlikkuse kaudu rubriikide vahel, pidades silmas paindlikkust kasutamata varude osas ning eri aastate vahel, et kasutada täiel määral ära mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärasid;
82. toonitab, et lisaks võimele reageerida muutuvatele asjaoludele paindlikult, ilma et see piiraks kokkulepitud programmitööd, on lisaks vaja, et liit suudaks kiiresti reageerida tekkivatele kriisidele, nagu praegune rändekriis; nõuab seepärast juba olemas olevatele mitmeaastase finantsraamistiku erivahenditele lisaks ELi alalise kriisireservi loomist liidu eelarves, et vältida ajutisi lahendusi, nagu usaldusfondide loomine; rõhutab, et selline mehhanism, mis on mõeldud reageerimiseks kriisidele ja ettenägematutele olukordadele,

peaks iseenesest toimima uue mitmeaastase finantsraamistiku erivahendina ning seda tuleks arvestada mitmeaastase finantsraamistiku ülemäärade väliselt;

Otsustusprotsess

83. tuletab meelde Euroopa Parlamendi kriitilist seisukohta selle suhtes, kuidas kulges menetlus, mille tulemusena võeti vastu mitmeaastase finantsraamistiku määrus aastateks 2014–2020; tuletab meelde, et määruse vastuvõtmiseks on vajalik Euroopa Parlamendi nõusolek; rõhutab seetõttu, et Euroopa Parlament tuleb algusest peale kaasata täielikult asjakohastesse läbirääkimistesse; on seisukohal, et ELi institutsioonid peaksid sõnastama järgmise mitmeaastase finantsraamistiku menetluse üksikasjad mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise/muutmise ajal saavutatavas kokkuleppes, milles tuleks arvesse võtta varasemate läbirääkimiste puudusi ning kaitsta täiel määral Euroopa Parlamendi rolli ja eelisõigusi, mis on sätestatud aluslepingutes; on seisukohal, et need üksikasjad tuleks lõpuks sätestada institutsioonidevahelises kokkuleppes, nagu see on iga-aastase eelarvemenetluse puhul;
84. on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku määruse vastuvõtmiseks kehtestatud ühehäälsuse nõue takistab tõeliselt kõnealust protsessi; palub sellega seoses Euroopa Ülemkogul võtta kasutusele ELi toimimise lepingu artikli 312 lõikes 2 sätestatud sillaklausli, et mitmeaastase finantsraamistiku määruse saaks võtta vastu kvalifitseeritud häälteenamusega; tuletab ühtlasi meelde, et kasutusele saab võtta ka ELi lepingu artikli 48 lõikes 7 sätestatud üldise sillaklausli, et kohaldada seadusandlikku tavamenetlust; rõhutab, et mitmeaastase finantsraamistiku määruse vastuvõtmise puhul üleminek kvalifitseeritud häälteenamusega otsustamisele oleks kooskõlas otsustusprotsessiga, mida kasutatakse peaaegu kõigi ELi mitmeaastaste programmide vastuvõtmiseks, ning ELi eelarve vastuvõtmise iga-aastase menetlusega;
85. tuletab meelde, et aluslepinguga ei anta Euroopa Ülemkogule õigust täita seadusandja ülesandeid; kordab sellega seoses, et mõistab igati hukka Euroopa Ülemkogu sekkumise seadusandlusesse viimaste mitmeaastase finantsraamistiku üle peetud läbirääkimiste ajal; nõuab, et Euroopa Ülemkogu piirduks ainult oma ülesannetega, mis on määratletud aluslepingus, ning hoiduks selliste poliitikamuudatuste ette ära otsustamisest, mille kohta tuleb otsus teha seadusandliku tavamenetluse raames, austades seega kaasotsustamismenetluse raames kehtivaid Euroopa Parlamendi eelisõigusi;
86. nõuab kindlalt, et järgmise mitmeaastase finantsraamistiku vastuvõtmise seadusandlik protsess tuleks lõpule viia 2018. aasta lõpuks pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu sisukaid läbirääkimisi; rõhutab, et aegsasti saavutatud mitmeaastase finantsraamistiku alane kokkulepe võimaldab kõikide valdkondlike eeskirjade kiiret vastuvõtmist ja uute programmide viivitamatut käivitamist 1. jaanuaril 2021. aastal; rõhutab, kui tähtis on riikide parlamentide ja Euroopa kodanike parem teavitamine järgmise mitmeaastase finantsraamistikuga seotud probleemidest asjakohasel juhul institutsioonide- ja parlamentidevahelise konverentsi korraldamise abil;

o

o o

87. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, muudele asjaomastele institutsioonidele ja asutustele ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

25.5.2016

VÄLISKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Neena Gill

ETTEPANEKUD

Väliskomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. toonitab, et EL seisab oma naabruskonnas ja väljaspool seda silmitsi enneolematu hulga kriisidega, eelkõige pagulaskriisi, julgeolekuohtude ja relvakonfliktidega, mis ohustavad põhiväärtusi ning nõuavad solidaarsust ja ühise välistegevuse tugevdamist; tuletab meelde, et loodusõnnetuste sagenemise tõttu on vaja solidaarsust; rõhutab, et neid kriise ei olnud mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) kohta otsuse tegemise ajal võimalik ette näha; tuletab meelde, et rubriigi 4 kogusummat kärbiti esialgse komisjoni ettepanekuga võrreldes ligikaudu 16 %, mis nõrgendas oluliselt ELi võimekust reageerida kõigile nendele uutele probleemidele ja täita oma poliitilisi kohustusi; nõuab, et komisjon esitaks ettepaneku muutmise kohta, millega kulukohustuste assigneeringute ülemmäära kõnealuses rubriigis tõsta, et eraldada rohkem raha; kutsub komisjoni üles kasutama tulemuspõhist eelarvestamist, pöörates tähelepanu välistegevuse erilisele;
2. rõhutab, et rände- ja pagulaskriisiga tegelemine on peamine prioriteet, kuid toonitab, et see ei tohiks toimuda teiste, sealhulgas pikaajaliste probleemide ja praeguse kriisi algpõhjuste jaoks võtmetähtsusega valdkondade meetmete arvelt; on veendunud, et humanitaarhädadele reageerimine peab toimuma paralleelselt arenguprotsessidega, saavutades säästva arengu eesmärgid, soodustades stabiilset ja turvalist keskkonda, kus areng saab toimuda, ning edendades inimõigusi ja kõiki teisi ELi välispoliitika prioriteete;
3. on seisukohal, et praeguste paindlikkusmehhanismide maht ja paindlikkus on muutunud olukorrale asjakohaseks reageerimiseks ebapiisavad; tuletab meelde, et komisjon on peamiselt ressursside nappuse tõttu loonud mitmed ajutised vahendid, sealhulgas Süüria, Aafrika ja Kesk-Aafrika Vabariigi usaldusfondid ja Türki pagulasrahastu; tunnistab nende

potentsiaali suurendada ELi rahalist panust, kuid toonitab läbipaistvuse, aruandekohustuse ja demokraatliku kontrolli vajadust nende rahaliste vahendite haldamisel ning on hämmingus liikmesriikide suutmatusest rahastamislubadustest kinni pidada; nõuab tungivalt, et Euroopa Parlament teeks usaldusfondide juhtimise üle järelevalvet;

4. palub komisjonil esitada ettepaneku mitmeaastase finantsraamistiku alla kuuluvate paindlikkusmehhanismide reformimiseks, sh ELi alalise kriisireservi loomiseks, mis võimaldab vajaduse korral võtta kasutusele täiendavaid vahendeid, kasutades paindlikke menetlusi, mis võimaldavad kiireloomuliste ja ettearvamatutele olukordadele kiiresti reageerida; rõhutab, et igasugust erakorralist rahalist abi, mille eesmärk on reageerida kriisidele ja ettenägematutele olukordadele, tuleks selle olemusest tingitud põhjustel eraldada erivahenditest ja väljaspool mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärasid; on veendunud, et eraldamata vahendite rubriikide vahel ümberpaigutamise võimalus suurendaks muutuvatele probleemidele reageerimise võimekust, võimaldades ka mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade maksimaalset kasutust; märgib, et praeguseid vahendeid tuleks kasutada kõige tõhusamal viisil; toonitab hädaabireservide ja nende jaoks piisavate vahendite säilitamise tähtsust;
5. toonitab, et muudetud mitmeaastase finantsraamistikuga peab olema võimalik reageerida välisrahastamisvahendite vajadustele pärast nende läbivaatamist 2017. aastal, ning nõuab edaspidi mõlema läbivaatamisprotsessi vahel suuremat sidusust ja koordineerimist;
6. nõuab tungivalt, et komisjon kooskõlastaks järgmise mitmeaastase finantsraamistiku komisjoni ja parlamendi poliitiliste tsüklitega, et parandada mitmeaastase eelarvega seotud demokraatlikku aruandekohustust ja eelarve läbipaistvust.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	23.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 36 -: 7 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Boris Zala
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Luis de Grandes Pascual, Marek Jurek, Bodil Valero
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Ricardo Serrão Santos, Renate Weber

30.5.2016

ARENGUKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Paul Rübig

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et uue mitmeaastase finantsraamistiku esimestel aastatel tekkis eelarves suur maksete puudujääk, mis avaldas kahjulikku mõju välistegevusprogrammide elluviimisele; nõuab, et selle probleemi kordumise vältimiseks nähtaks rubriigis 4 ette piisav maksete summa;
2. nendib väga ulatuslikku ülemaailmset vajadust humanitaarabi, katastroofiohu vähendamise, katastroofideks ja epideemiateks valmisoleku ja vastupanuvõime suurendamise järele arengumaades; nendib peale selle sellele vajadusele avalduvat survet, mille põhjuseks on konfliktide ja sõdade tagajärjed, inimõiguste rikkumine, halb valitsemine ja korruptsioon, põhiliste sotsiaalteenuste kehv osutamine, k.a nõrgad tervishoiusüsteemid, üldise tervisekindlustuse puudumine ning vähesed investeeringud tervishoiu uuendusse, üha kasvav majanduslik ja sotsiaalne ebavõrdsus, samuti kliimamuutused ja konkurents nappide ressursside pärast; peab vajalikuks parandada arengu- ja humanitaarabi ressursside ja abi rahaliste vahendite läbipaistvust, nendega seotud vastustust ja aruandlust ning nende kiiret heakskiitmist eelarvepädevate institutsioonide poolt, kui see on vajalik, pidades eelkõige silmas hiljuti kehtestatud säästva arengu tegevuskava 2030 ning poliitikavaldkondade arengusiduse põhimõtete järgimist; on veendunud, et see teenib ka ELi huve, sest aitab tulevikus ära hoida rändesurvet;
3. märgib, et kulutused, mida riigid teevad pagulastega seoses oma territooriumil, on küll osaliselt kaetud OECD arenguabi komitee ametliku arenguabi määratlusega, kuid need ei aita tagada arengumaades säästvat arengut ega võidelda rände algpõhjustega; märgib, et

teatavad liikmesriigid on hakanud oma territooriumil pagulastega seoses tehtud kulutusi aruannetes sagedamini ametliku arenguabina kajastama; kordab, et tõhusate humanitaarabimeetmete ja arenguprogrammide eesmärk peaks olema võidelda arengumaades rände algpõhjustega ning meetmeid ega programme ei tohiks rakendada ELi arenguabivahendite ega muude valdkondade meetmete arvelt;

4. tuletab meelde, et rände- ja pagulaskriis on ELi eelarvele suurt mõju avaldanud ja see nõuab kiiret tegutsemist ka järgmistel aastatel; toetab ELi eelarves aastatel 2014–2016 rubriikide 3 ja 4 vahendite täielikku ärakasutamist; nõuab sellega seoses ülemäärade asjakohast tõstmist, et rände- ja pagulaskriisiga nõuetekohaselt võidelda;
5. tunnistab, et säästva arengu 16. eesmärgi kõikide aspektide saavutamiseks tuleb teha kulutusi; on veendunud, et rahu, õigusriigi põhimõtte, inimõiguste, hea valitsemistava ja hariduse edendamine arengumaades on oluline selleks, et saavutada rahu ja julgeolek ning vähendada vaesust ja ebavõrdsust ning et pikemas perspektiivis vaesus kaotada; on vastu arenguabi kasutamisele muuks kui arenguga seotud eesmärkidel, mis on selgelt sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 208; rõhutab, et asjakohane rahastus, mis ei ole ametlik arenguabi, peab tulema muudest vahenditest kui arengukoostöö rahastamisvahend või Euroopa Arengufond või muud mehhanismid, mida rahastatakse ainult nendest vahenditest, nagu Aafrika jaoks mõeldud ELi hädaolukordade usaldusfond;
6. rõhutab seoses puhkevate epideemiatega vajadust piisavate tervishoiukulutuste järele; tuletab meelde, et säästva arengu 3. eesmärgi täitmiseks on vaja tõhusaid ja ulatuslikke, taskukohase hinnaga ravimitega tervishoiusüsteeme; innustab üleilmsete terviseprobleemidega – mis võivad kergesti tabada ka Euroopat ennast – võitlemiseks paremini kasutama kõiki mitmeaastase finantsraamistiku programme, nagu „Horisont 2020“, arengukoostöö rahastamisvahend, Euroopa Arengufond või liidu kolmas mitmeaastane tervisevaldkonna tegevusprogramm;
7. rõhutab, et usaldusfondid loodi seetõttu, et ELi eelarves napib vahendeid ja paindlikkust, mida on vaja suurte kriiside korral kiireks ja terviklikuks tegutsemiseks; nõuab, et leitaks toimiv lahendus, kuidas eelarvepädevad institutsioonid saaksid teha täielikku kontrolli, et parandada eelarve ühtsust ja järgida demokraatliku omavastutuse põhimõtet;
8. tuletab meelde, et EL on andnud jõulisi lubadusi abi tõhususe kohta ja eelkõige arenguprogrammide demokraatliku omavastutuse põhimõtte järgimise kohta abisaajate poolt ning ELi abi kooskõlastamise kohta arengumaade prioriteetidega; märgib, et seda põhimõtet tuleb järgida meetmete puhul, mida EL võtab seoses rändega, nt ELi Aafrika usaldusfondi puhul, mis loodi selleks, et vältida Euroopa Arengufondi pikavõitu menetlusi, mille puhul järgitakse abi tõhususe põhimõtteid; palub komisjonil esitada ettepaneku selle kohta, kuidas rahastada Aafrika rahutagamisrahastut muudest vahenditest;
9. märgib lisaks, et niisugused julgustavad arengusuunad nagu need, mis on esinenud Myanmaris/Birmas ja Colombias, nõuavad piisavat Euroopa Liidu poolset reageeringut ja rahastust;
10. rõhutab, et säästva arengu eesmärkide saavutamiseks on vaja piisavaid vahendeid, ning märgib, et kogu ELi ametlik arenguabi moodustas 2015. aastal ELi kogurahvatulust 0,47

%; peab kahetsusväärseks, et ELil ei õnnestunud 2015. aastal täita lubadust anda kogurahvatulust ametlikuks arenguabiks 0,7 %; tuletab meelde, et EL uuendas hiljuti ühiselt antud lubadust suurendada oma ametlikku arenguabi 0,7 %ni kogurahvatulust; juhib tähelepanu asjaolule, et see eeldab olulisi suurendusi, ning rõhutab, et seda tuleks arvesse võtta mitmeaastase finantsraamistiku muutmisel; kutsub liikmesriike üles võtma vastu selge kava, kuidas täita lubadus anda kogurahvatulust ametlikuks arenguabiks 0,7 %;

11. tuletab meelde, et õigeaegset ja prognoositavat humanitaarabi rahastamist on kõige parem tagada siis, kui maksete ja kulukohustuste vahel ei ole erinevust, ning nõuab, et komisjon esitaks ettepaneku, millega tagada, et humanitaarabimeetmetega seotud maksed on alati sama suured kui kulukohustused;
12. nõuab tungivalt, et EL ja selle liikmesriigid lõpetaksid abisumma näitamise tegelikust suuremana ning jäta ametliku arenguabi aruannetest sellised kulutused (nt pagulastega seoses tehtud kulutused, arvestuslikud üliõpilastega seotud kulud, seotud abi, laenuintressid ja võlakergendus) välja;
13. toetab ELi-poolset kliimameetmete rahastamist arengumaades ning nõuab kindlalt, et arengumaad järgiksid kohustust mitte lasta niisugusel abil kahjustada kliimamuutustega mitteseotud ametlikku arenguabi; nõuab kindlalt lisavajaduste katmiseks lisavahendite kasutuselevõttu;
14. nõuab mitmeaastase finantsraamistiku arenguprogrammide vahehindamist, mille aluseks on nende tulemuste kõrvutamise seadmine sihtide ja eesmärkidega, vahendite kasutamise suutlikkus ja ELi lisaväärtus, võttes arvesse praeguse raamistiku hilinenud rakendamist ja vahepeal võetud kohustusi, nagu säästva arengu eesmärgid; soovib, et ebapiisavalt täidetud kulukohustuste täitmiseks nähakse vajaduse korral ette vajalikud vahendid;
15. tuletab meelde ELi kohustust eraldada vähemalt 20 % ametlikust arenguabist põhilistele sotsiaalteenustele, keskendudes haridusele ja tervishoiule; on arvamisel, et kõrgeimal saavutataval tasemel tervis on põhiline inimõigus ning et üldine juurdepääs tervishoiule ja -kindlustusele, k.a seksuaal- ja reproduktiivtervis ning seonduvad õigused, on võimas vahend arengu soodustamiseks ning põhjapaneva tähtsusega soolise võrdõiglikkuse, parema toitumise ja haridustulemuste edendamisel; toonitab seepärast vajadust tervishoiuga seotud kulutuste järele seoses kiiresti levivate epideemiatega ning pidades silmas vajadust laiaulatuslike investeeringute järele vastupidavate tervishoiusüsteemide loomiseks ning oluliste ravimite taskukohase kättesaadavuse tagamiseks paljudes madala ja keskmise sissetulekuga riikides, et saavutada 2030. aasta tegevuskava eesmärgid.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	24.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 19 -: 1 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Beatriz Becerra Basterrechea, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Maria Heubuch, György Hölvényi, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Marina Albiol Guzmán, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Carolina Punset, Paul Rübig, Adam Szejnfeld, Patrizia Toia, Jan Zahradil
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	John Stuart Agnew

25.5.2016

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Reimer Böge

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et ELi kaubanduspoliitika, edendades avatud turge vastastikkuse põhimõtte alusel eesmärgiga ergutada majanduskasvu, tööhõivet ja arengut, aitab suurendada nii ELi kui ka kolmandate riikide stabiilsust ja jõukust; nõuab piisavat rahastamist selleks, et võimaldada komisjonil viia ellu oma strateegias „Kaubandus kõigile“ välja toodud ambitsioonikas tegevuskava;
2. märgib, et iga uue vabakaubanduslepingu sõlmimine tähendab liidu omavahenditest eelarvesse laekuvate tulude olulist vähenemist; kutsub komisjoni üles esitama täpset prognoosi iga praegu läbi räägitava vabakaubanduslepingu puhul eeldatava tulude vähenemise kohta ning tooma selgelt välja, kuidas tuleb eelarve struktuuri tulude vähenemise korvamiseks muuta; kutsub komisjoni üles esitama ettepanekuid selle kohta, millise panuse peaks rahvusvaheline kaubandus andma seoses eelarve ja liidu omavahendite struktuuri muutmisega;
3. on veendunud, et rände- ja pagulaskriis on paljastanud märkimisväärsed puudused ELi poolt ida- ja lõunanaabruses ning Sahara-taguses Aafrikas võetavate meetmete järjepidevuse osas; kutsub komisjoni üles kasutama mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisega seoses võimalust, et algatada ELi partnereid puudutava poliitilise strateegia põhjalik reform, et suurendada poliitikavaldkondade arengusidusust ja tegeleda tulemuslikult rände põhjustega; rõhutab, et pagulaskriisi leevendamiseks mõeldud programmide rahastamist ei tohiks ametliku arenguabi kulutustest maha arvata;
4. rõhutab, et VKEde oluline roll ELi majanduse jaoks peaks kajastuma terviklikus ja sidusas strateegias, mis tagab Euroopa VKEdele ettevõtlussõbraliku keskkonna ning edendab

nende rahvusvahelisi kaubandus- ja investeerimisvõimalusi; kutsub komisjoni sellega seoses üles töötama VKEde jaoks välja konkreetseid ja selgeid käsiraamatuid iga ELi sõlmitud kaubanduslepingu pakutavate võimaluste ja kasu kohta; kordab oma üleskutset komisjonile, hinnata mitmesuguste partnerluse rahastamisvahendi alla kuuluvate VKEde rahvusvahelistumist toetavate algatuste tulemuslikkust ja tõhusust seoses erasektori ja liikmesriikide algatuste ning muude VKEsid toetavate ELi rahastamisvahenditega, nagu COSME, ja parandada neid, et tagada täiendavus ja Euroopa lisaväärtus;

5. märgib, et selleks, et reageerida mitmetele kriisidele hoolimata eelarvepiirangutest, kasutatakse üha enam ELi eelarve väliseid garantiisid ja rahastamisvahendeid; taunib asjaolu, et rubriigis 4 on tehtud mitmeid kärpeid, et rahastada hiljuti Süüria ja Aafrika jaoks loodud usaldusfonde ja Türgi pagulasrahastut; toonitab, et selliste rahastamisvahendite puhul tuleb järgida väljakujunenud abi tulemuslikkuse kriteeriume, nagu isevastutus ja ühitamine, need peavad jääma eranditeks ning lõppkokkuvõttes tuleks need lisada eelarvesse, mis tagab demokraatliku aruandekohustuse;
6. tuletab meelde, et rubriigi 4 täitmata kulukohustuste maht, mis on alates 2010. aastast pidevalt suurenenud, saavutas 2015. aastal enneolematu taseme; rõhutab, et rubriigis 4 peab olema kättesaadav kulukohustuste suhtes piisav maksete tase, et hoida ära täitmata kulukohustuste jätkusuutmatu taseme kordumine tulevikus; kutsub nõukogu üles korrigeerima maksete ülemmäära ülespoole, et hoida ära uue maksekriisi tekkimine praeguse mitmeaastase finantsraamistiku lõppjärgus; rõhutab, et igasugust kättesaadavate kulukohustuste assigneeringute vähenemist tuleks tulemuslikult vältida, võttes arvesse mitmeaastase finantsraamistiku väga väikesi ülemmäärasid; palub seetõttu teha osaliselt või täielikult kasutamata jäämise tõttu tühistatud kulukohustuste assigneeringud ELi eelarves Euroopa Parlamendi ja nõukogu poolt eelarvemenetluse raames kokku lepitud eesmärkidel uuesti kättesaadavaks;
7. on seisukohal, et ELi välistegevuse tagatisfond on tõhus ja mõjus mehhanism, mis pakub kaitset ELi kolmandates riikides tehtavate laenutehingutega seotud riskide vastu; nõuab tungivalt, et antaks rohkem laene VKEde toetamiseks ning sotsiaal- ja majandustaristu arendamiseks rände- ja pagulaskriisist kõige enam mõjutatud piirkondades, et aidata lahendada rändeprobleemi; nõuab selleks eelkõige õiglase kaubanduse valdkonnas saadud kogemuste ärakasutamist ning asjaomaste struktuuride ja põhimõtete pidevat tugevdamist;
8. rõhutab, et ELi eelarves peab kajastuma ELi makromajandusliku finantsabi mehhanismi raames antav väärtuslik toetus tõsistes majandusraskustes olevatele partnerriikidele;
9. nõuab piisavate rahaliste vahendite eraldamist rubriigi 5 raames, et viia läbi kaubanduslepingute eel-, vahe- ja järelhindamisi ning parandada kasutatava meetodika läbivaatamise abil nende kvaliteeti ja tulemuslikkust ning tagada, et ELi ja tema kaubanduspartnerite võetud kohustusi täidetakse ja jõustatakse täielikult.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	24.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 30 -: 1 0: 8
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Maria Arena, Tiziana Beghin, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Ayxelà, Karoline Graswander-Hainz, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Alexander Graf Lambsdorff, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Reimer Böge, Edouard Ferrand, Sander Loones, Georg Mayer, Lola Sánchez Caldentey, Judith Sargentini, Jarosław Wałęsa
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Dominique Bilde

31.5.2016

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Georgi Pirinski

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et mitmeaastase finantsraamistiku valimistjärgne läbivaatamine on hädavajalik ning et selle raames tuleb tegeleda ELi ja liikmesriikide ees seisvate püsivate ning uute poliitiliste mureküsimumustega ja prioriteetidega, näiteks suure vaesuse määraga, sotsiaalse tõrjutusega, töötusega, ebavõrdsusega ja pagulaste küsimusega, et tagada nende eesmärkide saavutamine, mille EL võttis oma strateegiaga „Euroopa 2020“; rõhutab, et vahendite ümberjagamine hädaolukordade puhul ei ole jätkusuutlik lahendus; rõhutab, et tuleb säilitada kehtivad vahenditega seotud kohustused, et saavutada liidu strateegilised eesmärgid ning suurem majanduslik, sotsiaalne ja territoriaalne ühtekuuluvus; nõuab mitmeaastase finantsraamistiku töötuse ja sotsiaalpoliitika konkreetsete ülemmäärade ülespoole korrigeerimist ja mitmeaastase finantsraamistiku paindlikkuse laiendamist, et see võimaldaks reageerida ettenägematutele sotsiaalsetele olukordadele;
2. märgib, et kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärad ületati ning see seab kahtluse alla mitmeaastase finantsraamistiku elujõulisuse tsükli teisel poolel; palub seega komisjonil läbi viia mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade ja mitmeaastase finantsraamistiku määruse sätete põhjalik vahehindamine ja võtta nõuetekohaselt arvesse hindamise järeldusi, et luua liidule elujõuline eelarveraamistik, mis võimaldaks täita esmatähtsad eesmärgid ja viia edukalt ellu kõige tähtsamad projektid;
3. rõhutab, et tööhõive määr ELis on praegu 69,2%, mis on tugevalt allpool strateugia „Euroopa 2020“ sihist, ning et töötus on endiselt kõrge naiste, noorte, vanemaealiste ning ebasoodsas olukorras olevate inimeste seas ja et Euroopas on üle 12 miljoni inimese, kes on pikaajalised töötud ja moodustavad ELi tööealisest elanikkonnast 5 %; tuletab meelde

hiljuti vastu võetud nõukogu 15. veebruari 2016. aasta soovitus, mis käsitleb pikaajaliste töötute integreerimist tööturule¹, mis on taas näidanud vajadust üleliidulise tugeva poliitika ja rohkemate vahendite järele; nõuab suuremate Euroopa avaliku ja erasektori investeeringute tegemist oskustesse ning kvaliteetsete ja jätkusuutlike töökohtade loomisesse, muu hulgas keskkonnahoidlikesse töökohtadesse ja töökohtadesse sotsiaalmajanduses ning sotsiaal-, tervishoiu- ja hooldussektoris, mis tuleb saavutada Euroopa Sotsiaalfondi sihtotstarbelise kasutamise ja tugevdamise kaudu;

4. märgib, et kogu noorte tööhõive algatuse jaoks eraldatud rahastamispakett rakendati ellu juba 2014.–2015. aastal ja et saadaolevad arvandmed näitavad praegu selle täielikku täitmist; nõuab, et jätkataks noorte tööhõive algatusega, mille toimimist tuleks analüüsida ja hinnata, nagu taotleti 2016. aasta eelarve osana vastu võetud ühisavalduses, võttes seejuures arvesse kontrollikoja aruannet, mis eeldatavasti saab valmis 2017. aasta alguses; nõuab noorte tööhõive algatuse toimimise täiustamiseks vajalike paranduste tegemist, et tagada, et nende investeeringute tõhusus ja tulemuslikkus on programmi eesmärkide saavutamiseks piisav; nõuab selle algatuse jaoks vahendite eraldamist vähemalt kuni 2020. aastani;
5. juhib tähelepanu asjaolule, et noorte töötusega võitlemine on esmatähtis prioriteet ning kutsub liikmesriike üles edendama noorte seas ettevõtlust ja kvaliteetset õpipoisiõpet, mis on töökohtade loomist ja otsest juurdepääsu tööhõivele ergutavad vahendid, tagades samal ajal eelkõige tööhõive kaitse ja piisava sotsiaalkindlustuskaitse; rõhutab vajadust suunata piisavalt vahendeid praktikantide liikuvuse soodustamiseks, kes peaksid saama kasutada programmi „Erasmus“ vahendeid samadel tingimustel kui üliõpilased;
6. märgib, et EURESt ja deklareerimata tööd käsitlevat Euroopa platvormi reguleerivad õigusaktid põhinevad Euroopa tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi vahenditel, ning nõuab sellele programmile ELi eelarvest piisava rahastamise tagamist, seadmata ohtu Euroopa tööhõive ja sotsiaalse innovatsiooni programmi programmi „Progress“ ning mikrorahastamise ja sotsiaalse ettevõtluse tegevussuuna ülesandeid; nõuab, et säilitatakse programmi „Progress“ tegevussuunale praegu eraldatud 61 % vahenditest, et eeskätt toetada sotsiaalset kaasamist ja vaesuse vähendamist edendavaid projektide ja liidu tasandi võrgustikke;
7. rõhutab, et Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) ja enim puudust kannatavate isikute jaoks mõeldud Euroopa abifondi vahenditest ei piisa majanduskriisi halvimate tagajärgedega, see tähendab kasvava ebavõrdsuse ja vaesusega toimetulekuks seoses noorte ja pikaajaliste töötute tööturult kõrvalejäämisega, ning pagulaste enneolematu vooluga toimetulekuks, kutsub komisjoni üles suurendama sotsiaalpoliitika rahastamist ning tugevdama seeläbi ühtekuuluvuspoliitikat, et oleks võimalik tagada pagulaste sotsiaalne integreerimine ja kaasamine tööturule, ning jälgida samal ajal ka ELi tööhõive ja sotsiaalse kaasatuse edendamise eesmärke; kutsub seetõttu komisjoni üles tegema mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise raames vajaduse korral ettepanekut ESFi vahendite osa suurendamiseks ühtekuuluvuspoliitika eelarves; nõuab, et ESFi meetmete riiklike eraldisi ei tohi vähendada ja et ELi eelarvest tehtavate maksete jaoks tuleb igal aastal tagada piisav rahakäive;

¹ ELT C 67, 20.2.2016, lk 1.

8. juhib tähelepanu, et strateegia „Euroopa 2020“ vaesusega seotud eesmärki ei ole kaugeltki saavutatud, mis viitab asjaolule, et selle valdkonna poliitika on ebaõnnestunud, eriti haavatavas olukorras olevate inimeste jaoks; nõuab mõjuhinnangute ja parima pakkumise analüüside tegemist, et selgitada välja selle ebaõnnestumise põhjused; juhib tähelepanu asjaolule, et 24,4 % Euroopa elanikest on vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse ohus ning et nende arv on 2008. aastast kasvanud 5 miljoni võrra; nõuab suurema rahalise abi eraldamist sotsiaalpoliitika meetmetele, et edendada sotsiaalseid investeeringuid, sealhulgas kvaliteetseid sotsiaalteenuseid ja sotsiaalmajandust; kutsub komisjoni üles kaaluma minimaalselt 25% ESFi vahendite eraldamist võitluseks vaesuse ja sotsiaalse tõrjutusega, ning kontrollima hoolikalt eraldatud vahendite tõhusat kasutamist sel eesmärgil;
9. juhib tähelepanu laste vaesuse äärmiselt suurele probleemile Euroopas, mis mõjutab rohkem kui 20 miljonit last (27,8 % ELi 28 liikmesriigis ning peaaegu 50% teatavates liikmesriikides), kes elavad perekondades, kus puuduvad igapäevased sissetulekud ja põhiteenused, näiteks toiduained, elamispind, haridus ja tervishoid; kordab oma nõuet komisjonile ja liikmesriikidele lastegarantii loomiseks, et keskenduda praegustes vaesuse leevendamise poliitikasuundumustes lastele, tagada selle poliitika täielikuks elluviimiseks vajalikud vahendid ning aidata vanemaid sihipäraste sekkumiste, näiteks koolituste ja oskuste arendamise abil välja sotsiaalsest tõrjutusest ja töötusest;
10. leiab, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi (EGF) kaudu mobiliseerimiseks saadaolevaks maksimaalseks aasta summaks peab jääma vähemalt 150 miljonit eurot (2011. aasta hindades), sest hoolimata senisest alakasutusest on sellel meetmel suur potentsiaal nende töötajate toetamiseks, keda mõjutasid majanduse suured struktuurimuutused;
11. rõhutab, et kõigi viie Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondi (eriti Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) ja Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF)) ning teiste ELi vahendite vahelisel koostööl ja koordineerimisel on potentsiaali nende vahendite tõhususe suurendamiseks ning neid tuleks täiendavalt arendada;
12. tuletab meelde, et ELi eelarve on osaliselt suure finantsvõimendusega investeeringute eelarve ning võib olla tugev vahend Euroopa lisaväärtusega strateegiliste investeeringute suurendamiseks, mis on kooskõlas jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu ja kvaliteetsete töökohtade loomise ning suurema sotsiaalse ühtekuuluvuse tekitamise eesmärgiga; on arvamusel, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise käigus tuleb võtta arvesse Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi (EFSI) mõju olemasolevatele ELi programmidele, pidades silmas nende programmide tähtsust eelkõige majandusarengu ja töökohtade loomise jaoks, võttes arvesse ka seda, et EFSI-I on täita investeeringute taastamisel Euroopas;
13. rõhutab, et investeeringud teadus- ja arendustegevusse on määrava tähtsusega Euroopa majanduse konkurentsivõime ja töökohtade loomise puhul; märgib samas, et kooskõlas Eurostati viimaste kättesaadavate andmetega moodustasid investeeringud teadus- ja arendustegevusse vaid 2,03 % ELi sisemajanduse koguproduktist ning see on tunduvalt madalam strateegia „Euroopa 2020“ eesmärgist; palub seega tungivalt, et komisjon leiaks viisi, kuidas kompenseerida täielikult programmile „Horisont 2020“ jaotatud vahendite vähendamine Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi eesmärgil;

14. rõhutab, et ühine põllumajanduspoliitika aitab eriti maapiirkondades märkimisväärselt kaasa majanduskasvule ja tööhõivele, ning juhib tähelepanu sellele, et iga töökoht põllumajandussektoris loob seitse kaudset töökohta; kutsub üles säilitama mitmeaastase finantsraamistiku rubriigis 2 märgitud summasid, võttes arvesse ühise põllumajanduspoliitika määravat rolli tööhõive valdkonnas; tuletab meelde, et ühine põllumajanduspoliitika võimaldab vähendada nii põllumajandusettevõtete sissetulekute volatiilsust kui ka (eriti noortel) põllumajandustootjatel luua oma põllumajandusettevõtte ning seda arendada, et see oleks kasumlik, edukas ning aitaks luua otseseid ja kaudseid töökohti;
15. pidades silmas, et 13,1% ELi 27 liikmesriigi SKPst on kulutatud pankade päästmisele, samal ajal kui ELi eelarve on väiksem kui 1%, kutsub liikmesriike üles tagama kõigi vajalike vahendite eraldamine, et leida tulemuslik lahendus praegu ELi ees seisvatele äärmiselt tõsistele probleemidele.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	30.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 37 -: 10 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Mara Bizzotto, David Casa, Ole Christensen, Lampros Fountoulis, Arne Gericke, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Kostadinka Kuneva, Jean Lambert, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Elisabeth Morin-Chartier, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Daniela Aiuto, Rosa D'Amato, Rosa Estaràs Ferragut, Tania González Peñas, Richard Howitt, Dieter-Lebrecht Koch, Edouard Martin, Tamás Meszerics, Evelyn Regner, Joachim Schuster, Michaela Šojdrová, Helga Stevens, Flavio Zanonato
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Xabier Benito Ziluaga, Jens Geier, Sylvie Goddyn, Andrej Plenković, Jasenko Selimovic

27.4.2016

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist Euroopa Parlamendi tähelepanekud enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Francesc Gambús

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. nõuab mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamist, et tagada, et Euroopa Liit saavutaks 2020. aastaks seatud kliima- ja energeetikapoliitika eesmärgid ning suudaks kõige kindlamalt ja tõhusamalt täita Pariisis toimunud kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärgul (CPOP21) seatud eesmärgid ning ELi kliimaeesmärgid 2030. ja 2050. aastaks; rõhutab, et Euroopa majanduse süsinikuvaeseks majanduseks ümberkujundamine on üks peamisi ülesandeid, millega Euroopa Liidul tuleb lähiaastatel tegeleda; märgib lisaks, et vastavalt Pariisi kokkuleppele tuleb ELi poolt ette näha rahalised vahendid arenguriikide kliimameetmete toetamiseks; palub komisjonil seda mitmeaastase finantsraamistiku üle- ja läbivaatamisel arvesse võtta;
2. märgib, et vähemalt 20 % aastateks 2014–2020 kavandatud mitmeaastase finantsraamistiku mahust tuleks ära kasutada kliimamuutustega seotud meetmete tarbeks, ning märgib, et komisjon on integreerimismetoodika alusel kokku arvanud, et 2014. aastal kulutati kliimamuutustega seotud vajadusteks 12,7 % eelarvest ning 2015. aasta eelarveprojektis nähti selleks ette 12,5 %; nõuab, et komisjon esitaks lõplikud arvanded 2015. aasta eelarve tegeliku täitmise kohta ning andmed käesoleva mitmeaastase finantsraamistiku ülejäänud aastatel kliimameetmeteks eeldatavalt vajalike kulude kohta, et saavutada 20 % eesmärk, mis on vajalik Pariisi kokkuleppes seatud eesmärkide täitmise tagamiseks; palub komisjonil tagada, et kliimameetmete integreerimise mehhanism täielikult toimiks; rõhutab, et praeguse 20 % määra tõstmist võib pidada eelarve seisukohast neutraalseks mooduseks, et aidata Euroopa majandust ümber kujundada säästlikuks süsinikuvaeseks majanduseks;

3. palub komisjonil tagada, et liidu rahalistes vahendites ei sisalduks toetusi, mis oleksid kliimale kahjulikud, hõlmaksid fossiilkütuste infrastruktuuri või toetaksid ökosüsteeme ja bioloogilist mitmekesisust kahjustavat tegevust, ning toetusi fossiilkütustele; palub komisjonil kasutusele võtta ka efektiivse meetodi liidu eelarves bioloogilise mitmekesisuse kaitseks ettenähtud kulude jälgimiseks;
4. rõhutab, et liikmesriigid ei tohiks mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamist kasutada selleks, et lükata ELi eelarvesse omaenda kohustusi, mis tulenevad Pariisis seatud ühisest eesmärgist toetada arengumaid igal aastal 100 miljardi USA dollariga;
5. märgib, et programmi „Horisont 2020“ rakendusmääruses on kliimameetmete osas seatud kõrgem eesmärk kui ELi üldeelarves; on kindlalt seisukohal, et kliimaga seotud kulude suurendamiseks, nii et need moodustaksid rohkem kui 35 % „Horisont 2020“ kogueelarvest, on vaja „Horisont 2020“ alla kuuluvaid kliimameetmeid täpsemalt ja täielikumalt jälgida ning pöörata rohkem tähelepanu nendele „Horisont 2020“ osadele, mis on potentsiaalselt kliimavaldkonna jaoks olulised, kuid milles seni ei ole märkimisväärseid kliimameetmeid korraldatud;
6. arvestades asjaolu, et tuleb tagada Euroopa keskkonna ökosüsteemide lisaväärtus ja bioloogiline mitmekesisus, on seisukohal, et mitmeaastases finantsraamistikus tuleks seda väärtust tunnustada ning bioloogilise mitmekesisuse säilitamiseks eelkõige maapiirkondades, kuid mitte ainult seal, tuleks järgmistes eelarvetes ette näha piisavad vahendid;
7. rõhutab, et arvestades ELi praegusi kohustusi peatada 2020. aastaks bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja ökosüsteemiteenuste halvenemine, peame kindlustama, et ELi kogukulutustel ei oleks negatiivset mõju bioloogilisele mitmekesisusele, ning avaldab toetust meie bioloogilise mitmekesisuse eesmärkide saavutamisele;
8. on seisukohal, et mitmeaastane finantsraamistik peaks tagama Natura 2000 võrgustikule asjakohase eelarve ja rahastuse eelkõige programmi LIFE kaudu, mille eesmärk on edendada keskkonna, energeetika ja kliimaga seotud eesmärkide täitmist ning nende eesmärkide integreerimist teistesse poliitikavaldkondadesse ja liikmesriikide praktikasse; peab murettekitavaks LIFE programmi maksete assigneeringute vähenemist 2015. aasta eelarves, mis tuleneb peamiselt mitme projekti edasilükkamisest majandusliku olukorra tõttu ja väljamaksetest looduskapitali rahastamisvahendi tarbeks;
9. kutsub komisjoni üles alustama võimalikult kiiresti ühise põllumajanduspoliitika toimivuskontrolli, võttes aluseks järgmised viis toimivuskontrolli küsimust: Euroopa lisaväärtus, asjakohasus, tulemuslikkus, tõhusus ja poliitikavaldkondade arengusidusus;
10. on seisukohal, et ühise põllumajanduspoliitika rahastamine tuleb korraldada nii, et see aitaks kaasa liidu keskkonnapoliitika eesmärkide, muu hulgas õhu kvaliteedi, vee, bioloogilise mitmekesisuse ja kliimapoliitika alaste eesmärkide saavutamisele;
11. on seisukohal, et aastateks 2014–2020 kavandatud programm „Tervis majanduskasvu toeks“ on ülimalt oluline instrument, ning rõhutab seda arvesse võttes, et vaja on tagada selle programmi eelarve säilimine;

12. palub komisjonil hinnata, kas programmi „Horisont 2020“ eesmärgid on pärast vahendite ümberpaigutamist Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi täidetavad, ja palub programmi eelarvevahendid vähemalt taastada;
13. märgib, et üleminek suuremale ringmajandusele stimuleerib energia- ja ressursitõhusust ning aitab vähendada kasvuhoonegaaside heiteid, ja nõuab seetõttu piisavat rahalist toetust ringmajanduse paketi elluviimisele;
14. on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel tuleks arvesse võtta asjaolu, et järgnevatel aastatel on tõsisteks probleemideks toiduohutus ja toiduga kindlustatus, kuna surve loodusvaradele suureneb ja ELis levivad üha enam taimehaigused; märgib, et sellega seoses tuleks liikmesriikides võidelda väärtootluse kalduvuste vastu, aga ka parandada toidukvaliteeti ja -ohutust ametliku kontrolli tulemuslikkuse, tõhususe ja usaldusväärsuse suurendamise abil, kuna see on ülimalt tähtis vahend kogu toidutarneahela ulatuses kõrgel tasemel ohutuse kindlustamiseks nii inimestele kui ka loomadele ja taimedele ning kõrgel tasemel keskkonnakaitse tagamiseks;
15. on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel tuleks arvesse võtta looduslike ja inimtekkeliste katastroofide arvu suurenemist, näha ette rohkem vahendeid kodanikukaitse vahendi vajadusteks ja lubada neid vahendeid paindlikumalt kasutada.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 56 -: 10 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Mireille D’Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francisc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Dubravka Šuica, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Clara Eugenia Aguilera García, Nikos Androulakis, Nikolay Barekov, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Herbert Dorfmann, Fredrick Federley, Jacqueline Foster, Lampros Fountoulis, Giorgos Grammatikakis, Jan Huitema, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Younous Omarjee, Alojz Peterle, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Christel Schaldemose, Jasenko Selimovic, Bart Staes, Kay Swinburne, Keith Taylor, Mihai Țurcanu, Tom Vandenkendelaere, Carlos Zorrinho
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Marie-Christine Boutonnet

24.5.2016

TÖÖSTUSE, TEADUSUURINGUTE JA ENERGEETIKAKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistajärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Janusz Lewandowski

ETTEPANEKUD

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on seisukohal, et komisjon peaks praeguse mitmeaastase finantsraamistiku toimimise põhjalikult läbi vaatama, millele peaks järgnema õiguslik läbivaatamine;
2. toonitab, et aluslepingu kohaselt on nii Euroopa Parlament kui ka nõukogu eelarvepädevad institutsioonid; nõuab seepärast Euroopa Parlamendi täielikku kaasamist mitmeaastase finantsraamistiku määruse läbivaatamise ja muutmisel;
3. juhib tähelepanu sellele, et mitmeaastase finantsraamistiku määrus on alates selle vastuvõtmisest püsinud valdavalt muutumatuna, kuid muutunud on määruse rakendamise raamtingimused; juhib tähelepanu asjaolule, et sisulise läbivaatamise järel tuleks neid probleeme käsitleda seadusandlikus ettepanekus; juhib sellega seoses tähelepanu asjaolule, et pärast mitmeaastase finantsraamistiku määruse vastuvõtmist loodud sellised uued rahastamisvahendid nagu Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond (EFSI) tuleks kirjendada nõuetekohaselt ELi eelarvesse, nii et neil ei oleks negatiivset finantsmõju juba kokkulepitud programmidele;
4. märgib, et EFSI-I on märkimisväärne pikaajaline mõju ELi eelarvele; on veendunud, et EFSI investeerib erinevatesse projektidesse kui need, mis on sihikule võetud programmi „Horisont 2020“ ja Euroopa ühendamise rahastu puhul, ning seetõttu ei tasakaalusta EFSI täielikult programmiga „Horisont 2020“ seotud eelarveridu ja Euroopa ühendamise rahastut; rõhutab seetõttu, et ELi teadusuuringute ja innovatsiooni alaste eesmärkide saavutamiseks tuleb mitmeaastase finantsraamistiku muutmise käigus täielikult taastada nimetatud programmide ühehäälselt kokkulepitud rahastamise tase ning säilitada õige tasakaal toetuste ja rahastamisvahendite vahel; tuletab sellega seoses meelde, et

energeetika ja telekommunikatsiooni valdkonnas on Euroopa ühendamise rahastu oluline energialiidu ja digitaalse liidu täielikuks väljakujundamiseks; rõhutab sellega seoses, et vähemalt 10 % elektrivõrkude vastastikuse sidumise eesmärgi täitmiseks on oluline tagada Euroopa ühendamise rahastu rahastamine;

5. juhib tähelepanu asjaolule, et programmide „Horisont 2020“ ja COSME elluviimine on viinud väga kõrge vahendite kasutamise määraneni ja selle tulemusel on programmi „Horisont 2020“ edukuse määr kujunenud väga madalaks, mistõttu potentsiaalsed taotlejad ei soovi oma projekte konkursile esitada;
6. rõhutab veel kord, kui tähtis on tagada projekti ITER rahastamine, selleks et tuumasünteesist võiks saada üks tulevane usaldusväärne ja säästev energiaallikas ning et tööstusettevõtteid, VKEsid ja teadusasutusi veelgi enam koostööle õhutada;
7. on veendunud, et ettepanekud uute poliitiliste prioriteetide kohta ei tohi tulla praeguse mitmeaastase finantsraamistiku juba kokkulepitud programmide, eelkõige „Horisont 2020“, Euroopa ühendamise rahastu, COSME, Galileo ja Copernicuse ning liikmesriikidele sihtotstarbeliselt eraldatud assigneeringute arvel; toonitab, et praeguse mitmeaastase finantsraamistiku ülejäänud aja jooksul tuleks kõiki uusi prioriteete toetada uutest rahalistest vahenditest;
8. palub komisjonil kaitsta rahastamist, mis on mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 raames juba eraldatud Galileo, EGNOS ja Copernicuse taristute kiireks ja täielikuks lõpuleviimiseks ja toimimiseks, samuti ülemaailmse satelliitnavigatsioonisüsteemi (GNSS) eelnevate ja järgrakenduste ja Maa seire toetamiseks; kinnitab, et programm „Horisont 2020“ võib oluliselt aidata vähendada ELi sõltuvust kriitilise tähtsusega kosmosetehnoloogiate vallas; tuletab sellega seoses meelde, et programmi „Horisont 2020“ kosmost käsitlev osa kuulub prioriteedi „Juhtpositsioon tööstuses“ ja eelkõige erieesmärgi „Juhtpositsioon progressi võimaldava ja tööstusliku tehnoloogia vallas“ raamesse;
9. nõuab koordineerimise tugevdamist ja maksimeerimist EFSI, Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ning programmide „Horisont 2020“, COSME ja Euroopa ühendamise rahastu vahel;
10. palub eelarvapädevatel institutsioonidel kasutamata jäänud assigneeringud võimalikult paindlikult ümber suunata sellistesse rubriigi 1a programmidesse nagu „Horisont 2020“, COSME ja Euroopa ühendamise rahastu;
11. märgib, et liidu programmid on aidanud parandada ELi VKEde juurdepääsu rahastamisele, eriti nende osas, kes tegutsevad raskes ja jätkuvas finantskriisis olevates liikmesriikides; nõuab, et programmile eraldataks rohkem vahendeid, et need jõuaksid suurema arvu VKEdeni ja rahuldaksid paremini nende eri vajadusi; nõuab eelkõige programmi „Horisont 2020“ VKEde rahastamisvahendi ulatuslikku laiendamist, et saavutada vähemalt raamprogrammi „Horisont 2020“ määruses sätestatud õiguslikult siduv summa; rõhutab, et rahastamise ja eeskätt riski finantseerimise kättesaadavus on paljude VKEde jaoks endiselt probleem; kutsub komisjoni üles tagama VKEde rahastamise suurem läbipaistvus, sh selgem ülevaade ja kontroll, ning tagama eelarve täitmisel tegelik alt üles lähenemisviis;

12. tuletab meelde liidu unikaalset võimet käivitada rahvusvaheline koostöö ja võtta kasutusele avaliku sektori rahalised vahendid piiriüleste küsimuste lahendamiseks; rõhutab, et liidupoolne rahastamine võib tegelikult käivitada ja intensiivistada meetmeid, mida liikmesriigid ei saa üksinda võtta, ning luua koostöid ja täiendavusi liikmesriikide meetmetega;
13. on veendunud, et ambitsioonikad eesmärgid säästvas energiapoliitikas ning energiatõhususe ja ressursitõhususe poliitikas võivad anda Euroopa tööstusele ja majandusele tervikuna kulutõhusaid eeliseid; nõuab ELi ja liikmesriikide avaliku ning erasektori vahendite eraldamist investeerimiseks nendes esmatähtsatesse valdkondadesse; on veendunud vajaduses tugevdada programmi „Horisont 2020“ koostöid aruka spetsialiseerumise algatustega (RIS3), et tagada teadus- ja arendustegevuse tulemuste parem ära kasutamine ja toetada piirkondade majanduslikku lähenemist;
14. nõuab mitmeaastase finantsraamistiku programmide vahehindamist, mille aluseks oleks nende tulemuste kõrvutamine seatud sihtide ja eesmärkidega, vahendite kasutamise suutlikkus ja ELi lisaväärtus ning ELi kulutuste haldamise keskse küsimusena uued poliitilised prioriteedid, võttes arvesse siiani tegemata väljamakseid ja praeguse raamistiku hilinenud rakendamist; toonitab ühtlasi, et valimistejärgne muutmine on võimalus mitmeaastase finantsraamistiku parandamiseks, mis sisaldab endas vahendite kasutamise, haldamise, kontrollimise ja aruandluse reformimist; nõuab, et muu hulgas usaldusväärsele finantsjuhtimisele keskenduva tulemuslikkuse hindamise põhjal nõuetekohaselt ellu viimata programmidele eraldatud sihtotstarbelised assigneeringud suunataks ümber hästtoimivatele programmidele;
15. on seisukohal, et kõiki investeringuid ja innovatsiooni toetavaid ELi eelarvevahendeid tuleks säilitada ja edasi arendada, ning ei näe vajadust üht või mitut neist vahenditest teiste arvel eelistada; märgib, et ELi eelarve tähtis ülesanne on anda stiimulid kulutuste tegemiseks tulevikus ning toetada sidusust ja poliitika tulemuslikku elluviimist ELis.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	24.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 45 -: 5 0: 10
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, Bendt Bendtsen, Xabier Benito Ziluaga, José Blanco López, David Borrelli, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Theresa Griffin, Hans-Olaf Henkel, Eva Kaili, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Jaromír Kohlíček, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Angelika Mlinar, Csaba Molnár, Dan Nica, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Carolina Punset, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Neoklis Sylikiotis, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Henna Virkkunen, Martina Werner, Lieve Wierinck, Hermann Winkler, Anna Záborská, Flavio Zanonato
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Amjad Bashir, Jens Geier, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Vladimír Maňka, Marian-Jean Marinescu, Markus Pieper, Massimiliano Salini, Anne Sander, Maria Spyrali, Indrek Tarand, Pavel Telička, Anneleen Van Bossuyt

27.5.2016

TRANSPORDI- JA TURISMIKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Marian-Jean Marinescu

ETTEPANEKUD

Transpordi- ja turismikomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et Euroopa ühendamise rahastust Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ümber suunatud vahendite täielik tagasisaamine peaks olema üks mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) vahehindamise põhiprioriteete; nõuab tungivalt, et väljavalitud prioriteetidest ja kindlaksmääratud rahastamisest edaspidi kinni peetaks ning et Euroopa ühendamise rahastu eelarvet ega teisi transpordiprojektide jaoks mõeldud vahendeid enne 2020. aastat enam ei vähendataks;
2. palub, et komisjon esitaks parlamendile võimalikult kiiresti hinnangu Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondist rahastatud transpordi- ja turismiprojektide kohta;
3. arvab, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise kohta parima võimaliku otsuse tegemiseks peaks komisjon võimalikult peatselt esitama aruande struktuuri- ja ühtekuuluvusfondide rakendamise ja kasutamise määra kohta turismi-, transpordi- ja taristuprojektide jaoks, täpsustades, millised neist toetavad põhivõrgu, koridoride ja üldvõrgu arendamist;
4. rõhutab sellega seoses, et on tähtis tagada piisav ELi rahastamine üleeuroopalise transpordivõrgu põhivõrgukoridori töökavades kindlaksmääratud projektidele; rõhutab, et selleks on vaja rohkem rahastada ka transpordipoliitikaga seotud valdkondi, nagu mitmeliigiline transport ja tõhus logistika, olemasoleva transporditaristu uuendamine ja hooldamine, koostalitlusvõime, liiklusohutus ja ligipääsetavus, arukad transpordisüsteemid, koostoime muude sektoritega, heitkoguste vähendamine, linnaliikuvus ja puhtad kütuseadmed linnatranspordisüsteemide säästvaks arendamiseks ja paremaks integreerimiseks;

5. toonitab, et Euroopa ühendamise rahastu raames korraldatud varasematele projektikonkurssidele 2014. ja 2015. aastal laekus pakkumisi kolm korda oodatust rohkem ning see näitab selgelt, et ootamas on märkimisväärne hulk suure ELi lisaväärtusega projekte, mis võiksid vajada lisavahendeid (lisaks tagasisaadavatele vahenditele, mis olid mujale suunatud); peab murettekitavaks, et mitmeaastase finantsraamistiku järelejäanud neljaks aastaks ei ole uute projektide jaoks enam peaaegu üldse vahendeid; tuletab meelde esialgset Euroopa ühendamise rahastu vahendite jaotust enne mitmeaastase finantsraamistiku kohta lõpliku otsuse tegemist; kutsub komisjoni üles hindama, kas oleks võimalik suurendada Euroopa ühendamise rahastu kogupaketti ja sealhulgas rahastu ühtekuuluvuspaketti;
6. toonitab, et Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond annab üleeuroopalise transpordivõrgu projektide rahastamise olulise panuse, aga see ei saa asendada toetusi, mis on endiselt oluline ja vajalik rahastamisallikas; rõhutab eelkõige seda, et toetusi võiks kombineerida muude uuenduslike rahastamisvahendite ja Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondiga, et paremini rakendada lisaprojekte, eelkõige suuri taristuprojekte, mis võivad aidata vähendada piirkondade majanduslikku ebavõrdsust ja ergutada erasektori poolset rahastamist (segarahastamine); nõuab, et komisjon koostaks edukate projektide kataloogi, mis aitaks riiklikel, piirkondlikel ja kohalikel asutustel teemast paremini aru saada;
7. märgib, et transporditaristud on ühtse turu selgroog ning need on isikute, kaupade ja teenuste vaba liikumise jaoks elulise tähtsusega; rõhutab vajadust Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Regionaalarengu Fondi paremini kooskõlastada, et tagada digitaalse ühtse turu eeskirjade tulemuslikum rakendamine transpordisektoris; rõhutab, et üleeuroopalistele transpordivõrkudele eraldatavad eelarvevahendid tuleks hoida asjakohasel tasemel ka 2020. aasta järgses mitmeaastases finantsraamistikus, et saavutada eesmärk viia üleeuroopalise transpordivõrgu põhivõrk lõpule 2030. aastaks ja üleeuroopalise transpordivõrgu üldine võrk 2050. aastaks;
8. juhib tähelepanu sellele, et ELis on pidevalt suur puudus investeeringutest, eelkõige transpordi põhitaristutesse, ja rõhutab, et see võib kahjustada kogu ELi konkurentsivõimet; märgib, et investeerimisvajadused ei ole seotud ainult taristu rajamisega, vaid ka selle hoolduse ja kaasajastamisega;
9. rõhutab ka seda, et transporditaristu piisav rahastamine ELi poolt on territoriaalse, majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse tähtis eeldus; tunnistab Ühtekuuluvusfondi tähtsust Euroopa taristu ja ühenduvuse parandamisel, et kaotada piirkondadevahelise taristu puudujääk; nõuab seetõttu tungivalt selle fondi piisavat rahastamist nii käesoleval programmitöö perioodil kui ka pärast 2020. aastat;
10. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid parandaksid riiklike transpordistrateegiate kooskõlastamist, et komisjonil oleks hõlpsam suuri taristuprojekte heaks kiita; nõuab kõigi ELi transpordiga seotud vahendite paremat kooskõlastamist, et võimalikult suur hulk üleeuroopalise transpordivõrgu projekte saaks õigeaks ajaks valmis ja et võimalikke sääste kasutataks nõuetekohaselt ootel olevate hästi ettevalmistatud projektide toetamiseks; nõuab, et komisjon pühenduks kindlalt rahastamiskeemide läbipaistvuse suurendamisele, parandades kuluhinnangute täpsust, keskkonnakaitselistele kestlikkusnõuetele vastavust, kodanikuühiskonna kaasamist otsustamisse ning ELi rahastamiskeemide piisavat ja

pidevat jälgimist;

11. ergutab komisjoni ja liikmesriike rohkem investeerima väiksemate eelarvevajadustega projektidesse, mis annavad lähiajal märgatavat kasu, nagu mahajäetud ja demonteeritud piirkondlike piiriüleste raudteeühenduste puuduvate lülide rajamine ning olemasoleva transporditaristu uuendamine ja hooldamine;
12. peab vajalikuks lubada ülejäänud ja kasutamata vahendite ümberpaigutamist ühelt aastalt teisele ning palub komisjonil teha vastavad ettepanekud, et jaotada vahendid ümber kõige sobivamatele, kõige paremini ette valmistatud ning majanduslikult ja keskkonnavalaselt jätkusuutlikele projektidele; on seisukohal, et tuleks võimaldada võimalikult suurt paindlikkust, et tagada selleks ette nähtud mitmeaastase finantsraamistiku vahendite maksimaalne ärakasutamine;
13. palub komisjonil võtta ELi rahaliste vahendite eraldamisel transporditaristutele arvesse äsja heaks kiidetud neljandat raudteepaketti ja teha kõik endast sõltuv, et aidata kaasa selle kiirele rakendamisele sellistes valdkondades nagu koostalitlusvõime, ohutus ning sotsiaalsete tingimuste ja liikumisvabaduse parandamine; palub komisjonil võtta arvesse ka käimasolevaid arutelusid lennunduspaketi ja sadamate teemal ning peatselt arutusele tulevat maanteetranspordi paketti;
14. märgib, et ELi eelarvel on erinevate rahalise toetuse vormide (toetused, finantsvahendid) kaudu olnud otsustav osa mitmete transpordisektori projektide käivitamisel ja taaskäivitamisel; on veendunud, et mitmeaastase finantsraamistiku võimalike läbivaatamiste puhul tuleb nüüd võtta prioriteediks transpordisektor;
15. rõhutab ühtse Euroopa taeva strateegilist tähtsust turvalisuse, keskkonnakaitse, konkurentsivõime ja kodanike õiguste kaitse peamise vahendina; palub komisjonil tagada vajalike ja ettenähtud vahendite eraldamine Euroopa lennuliikluse uue põlvkonna juhtimissüsteemi (SESAR) kasutuselevõtmiseks;
16. toetab ka programmist „Horisont 2020“ Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ümber suunatud vahendite täielikku tagasisaamist; kutsub komisjoni üles kaaluma võimalust suurendada ühissetevõtetele SESAR ja Clean Sky eraldatud vahendeid, võttes arvesse nende ühissetevõtete saavutatud häid tulemusi ja panust ELi transpordi- ja kliimamuutuste poliitikasse;
17. rõhutab Euroopa satelliitnavigatsiooni juhtprogrammide Galileo ja EGNOS pakutava ülitäpse ja usaldusväärse positsioneerimis- ja ajastusteabe põhjapanevat tähtsust suurema ohutuse ning lennu-, maantee-, raudtee- ja meretranspordi tõhusa kasutamise seisukohalt, eelkõige selliste intelligentsete transpordi- ja liikluskorraldussüsteemide jaoks nagu lennuliikluse korraldamine, Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteem, automaatne hädaabikõne, ühendatud/isesõitvad sõidukid ning arukas laevastiku ja lasti haldamine; palub komisjonil kaitsta rahastamist, mis on mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 raames juba eraldatud Galileo ja EGNOSe taristute kiireks ja täielikuks lõpuleviimiseks ja toimimiseks ning samuti eel- ja järelrakenduste toetamiseks Euroopa GNSSi programmide ja programmi „Horisont 2020“ eelarvete raames; kordab sellega seoses komisjoni kohustust pakkuda katkematult GNSSi teenuseid, suurendada Euroopa majanduse vastupanuvõimet ja maksimeerida rakenduste väljatöötamise toetamise abil sotsiaal-

majanduslikku kasu;

18. tuletab komisjonile ja liikmesriikidele meelde horisontaalsete projektide suurt potentsiaali ning transpordi, energeetika ja telekommunikatsiooni üleeuroopaliste võrkude koostoitmet;
19. juhib tähelepanu vajadusele töötada välja ja arendada keskkonnahoidlikumaid transpordiliike, näiteks raudteed; nõuab seepärast suuremat toetust sellistele algatustele nagu raudteetranspordile ülemineku algatus;
20. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks nõuetekohase (piiriülese) koordineerimise ja tugevdaks ELi makropiirkondlike strateegiate juhtimist (Doonau, Läänemere, Musta mere, Aadria mere ja Joonia mere piirkonna strateegiad), eesmärgiga suurendada territoriaalset, majanduslikku ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning aidata ja toetada liikmesriike piirkondliku ja Euroopa lisaväärtusega prioriteetsete taristuprojektide kindlaksmääramisel;
21. tuletab meelde, et alates 2017. aasta jaanuarist võivad ühtekuuluvuspoliitikast Euroopa ühendamise rahastusse üle kantud vahendite kasutamata osa kasutada kõik Ühtekuuluvusfondist rahastatavad liikmesriigid, ning palub komisjonil esitada asjakohased ettepanekud selle kohta, et Ühtekuuluvusfondist rahastatavate liikmesriikide jaoks pikendataks nende rahaliste vahendite kasutamise tähtaega 31. detsembrini 2017; kutsub komisjoni üles eraldama 2017. aasta lõpuks kasutamata jäänud summad arengupiirkondade piiriüleste ühenduste projektidele; kutsub liikmesriike üles kasutama paremini komisjoni antavat tehnilist abi;
22. rõhutab vajadust käsitleda ELi rahastamise suhtes kohaldatavaid abikõlblike projektide kriteeriumeid laiemalt ja terviklikumalt ning parandada rahastamise kättesaadavust projektidele, millega võetakse kasutusele uusi transporditeenuseid ja tagatakse parem andmekasutus; rõhutab eelkõige vajadust suunata ELi rahalisi vahendeid digitaalsete transporditeenuste ja intelligentsete transpordisüsteemide kasutuselevõttu, sest see aitab minna üle säästvamate transpordisüsteemide kasutamisele ja optimeerida olemasoleva suutlikkuse kasutamist;
23. tuletab meelde, kui oluline on liidus tagada transpordi valdkonnas kõrgeim ohutuse, julgeoleku ja koostalitlusvõime tase; rõhutab, et ELi asutuste eelarveassigneeringud ei hõlma mitte ainult halduskulusid, vaid nendega aidatakse kaasa ka ELi eesmärkide täitmisele, püüdes samas saavutada kokkuhoidu riigi tasandil, ning et asutuste eelarved peaksid olema piisavad ja asjakohased, et nad saaksid oma ülesandeid täita;
24. märgib, et säästev turism on Euroopa majandusliku arengu peamine potentsiaalne kasvualdkond, mis tagab märkimisväärse osa tööhõivest, eriti noorte jaoks; on seisukohal, et tõelise Euroopa turismipoliitika väljaarendamiseks tuleks eraldada asjakohased ja suuremad eelarvevahendid, keskendudes seejuures VKEde edendamisele ning kultuurilise, ajaloolise ja tööstuspärandi austamisele; rõhutab, et turismi- ja taristuprojekte tuleb omavahel paremini koordineerida; palub komisjonil kaaluda võimalust viia tulevasesse raamprogrammi sisse vastav eelarverida;
25. tunnistab inimkapitali tähtsust turismiteenuste arendamisel ning rõhutab Euroopa Sotsiaalfondi võimalikku rolli selles valdkonnas; rõhutab turismi suurepärasest investeringutasuvust ning selle panust sotsiaalsesse ühtekuuluvusse, eriti

maapiirkondades;

26. rõhutab piisavalt rahastatud integreeritud merenduspoliitika tähtsust ELi valdkonnaülese ja riikidevahelise juhtalgatusena;
27. on seisukohal, et kõik investeeringuid ja innovatsiooni toetavad ELi eelarvelise rahastamise vahendid tuleks säilitada ja neid tuleks edasi arendada, ning ei näe vajadust üht neist vahenditest teiste arvel eelistada; märgib, et ELi eelarve tähtis ülesanne on stimuleerida kulutuste tegemist tulevikus ning toetada ELi poliitikavaldkondade sidusust ja tulemuslikku elluviimist.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	24.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 41 -: 4 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Tania González Peñas, Dieter-Lebrecht Koch, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Peter Lundgren, Marian-Jean Marinescu, Georg Mayer, Cláudia Monteiro de Aguiar, Renaud Muselier, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Claudia Schmidt, Jill Seymour, Claudia Țapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, István Ujhelyi, Wim van de Camp, Janusz Zemke, Roberts Ziļe, Kosma Złotowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Knut Fleckenstein, Maria Grapini, Karoline Graswander-Hainz, Werner Kuhn, Curzio Maltese, Jozo Radoš, Ulrike Rodust, Davor Škrlec, Evžen Tošenovský
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Beatrix von Storch

25.5.2016

REGIONAALARENGUKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Constanze Krehl

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et üks Euroopa Liidu peamine eesmärk on edendada majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtekuuluvust ning solidaarsust liikmesriikide vahel; rõhutab, et pikaajaliselt kindlaks määratud ühtekuuluvuspoliitika on liidu peamine investeerimispoliitika ja vahend ELi kõigi piirkondade vaheliste erinevuste vähendamiseks ning Euroopa kodanike elukvaliteedi parandamiseks, ka etendab see olulist rolli aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia „Euroopa 2020“ eesmärkide saavutamisel; on seisukohal, et kõik liidu vahendid peavad tõestama oma panust ELi eesmärkide ja prioriteetide saavutamisse; nõuab keskendumist väljundite, tulemuste, tulemuslikkuse, koostoime ja lisaväärtuse hindamisele;
2. märgib, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel/muutmisel tuleb arvestada ELi ees seisvate uute poliitiliste mureküsimustega; rõhutab, et ühtekuuluvuspoliitika peab olema tulemuslik ja tulemustele suunatud, ning märgib, et selleks ette nähtud stiimulimehhanismid, näiteks tulemuspõhine eelarvestamine, on praegu kehtivas mitmeaastases finantsraamistikus juba kasutusele võetud; tuletab meelde, et kuna kokkulepe mitmeaastase finantsraamistiku üle saavutati hilja ja seepärast võeti hilja vastu ka ühtekuuluvuspoliitika seadusandlik pakett (2014–2020) ja rakenduskavad, on Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamine 2016. aastal alles algusjärgus ning mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise/muutmise ajal on tulemuste kohta võimalik saada ainult piiratud tõendeid; tuletab sellega seoses meelde ühise strateegilise raamistiku (ühisätete määruse (EL) nr 1303/2013 I lisa) pakutavaid võimalusi; palub, et komisjon hindaks Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide rakendamise hetkeseisu ning teavitaks sellest parlamenti ja edendaks tulemuslikumalt ühtekuuluvuspoliitika raames

saadaolevat rahastamist; on arvamisel, et mitmeaastasest finantsraamistikust rahastatavates ELi poliitikavaldkondades on vaja võtta ettevalmistavaid meetmeid eesmärgiga alustada rakendamisega kohe järgmise mitmeaastase finantsraamistiku alguses;

3. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid maksimeeriks rohkem koostoiimet ja vastastikust täiendavust, tagaksid parema kooskõlastamise, järjepidevuse ning arengu viie Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondi ning ELi muude instrumentide ja poliitikavaldkondade vahel (sh noorte tööhõive algatus, programm „Horisont 2020“ ning Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond (EFSI)), mis on oluline element ELi eelarve tulemuslikkuse tagamisel; kutsub seetõttu komisjoni ning riiklikke, piirkondlikke ja kohalikke ametiasutusi üles arvestama asjakohaselt Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide ning Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi rahastamise koostoime võimalusi, suurendades nii investeeringute võimendavat mõju ning positiivset mõju majanduskasvule, töökohtade loomisele ja jätkusuutlikule arengule; rõhutab vajadust intensiivistada ühtekuuluvuspoliitikat ja anda sihthinnang niisuguste seotud vahendite nagu Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ja programmi „Horisont 2020“ piirkondlikule mõjule;
4. tuletab meelde, et nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013 (millega määratakse kindlaks mitmeaastane finantsraamistik aastateks 2014–2020) artikli 2 kohaselt ei saa finantsraamistiku läbivaatamise/muutmise teel vähendada eelnevalt kindlaks määratud riiklikke assigneeringuid; nõuab mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise/muutmise õigeaegset lõpuleviimist hiljemalt 2018. aastal, mitmeaastase finantsraamistiku ülemmäärade ülespoole korrigeerimist ning eespool nimetatud mitmeaastase finantsraamistiku määruse õiguslikku läbivaatamist, piiramata ühtekuuluvuspoliitika eelarve kohandamist vastavalt nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013 artiklile 7;
5. tuletab meelde, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise/muutmise seoses kerkib olulise teemana esile lihtsustamine, kuna halduskoormus on valdkondadeülene teema; kordab seepärast oma kindlat seisukohta, et struktuuri- ja investeerimisfondide kättesaadavust tuleb lihtsustada; väljendab sellega seoses toetust komisjoni kõrgetasemelise töörühma tööle toetusesaajate huvides toimuva lihtsustamise jälgimisel ning kutsub liikmesriike ja komisjoni üles võtma kõrgetasemelise töörühma asjakohased lihtsustamissetpanekud kasutusele juba käesoleval programmitöö perioodil; kutsub komisjoni sellega seoses kaasama Euroopa Parlamenti täielikult kõnealuse kõrgetasemelise töörühma töösse ning osutab oma resolutsioonile 2014.–2020. aasta ühtekuuluvuspoliitika lihtsustamise ja tulemuslikkuse suurendamise kohta; toonitab ühtlasi, et tuleb säilitada lihtsustamise ja kontrolli tasakaal;
6. rõhutab, et toetused on mõjus ja esmatähtis toetuse andmise vorm mitmes riikliku sekkumisega valdkonnas ning mikro-, väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks; tuletab meelde, et rahastamisvahendeid tuleks kasutada täiendavalt, pärast nõuetekohast eelhinnangut, kui need on liidu poliitika eesmärkide saavutamiseks tõhusamad; märgib, et rahastamisvahendite potentsiaal peitub nende paindlikus mehhanismis ja neid tuleks kasutada koos toetustega, et vältida Euroopa ühtekuuluvuspoliitika ja ELi eelarve killustamist, arvestades, et mitmekordistav mõju mõjususe ja finantsvõimenduse osas võib olla palju suurem, sest on oht, et halvasti kavandatud rahastamisvahendite tõttu lastakse käest võimalused, mis vähendab nende kasutamist ja mõju; rõhutab, et oleks vaja rohkem

tõendeid selle mõistmiseks, kuidas selliseid rahastamisvahendeid saab tõhusalt kasutada ühtekuuluvuspoliitikas; peab vajalikuks tugevdada veelgi rahastamisvahenditega seotud vastutust ja läbipaistvust ning nõuab tulevikus toetuste ja rahastamisvahendite lihtsustatumat kasutamist, toonitades, et rahastamisvahendeid reguleerivad selged eeskirjad, mis aitavad lihtsustada ettevalmistus- ja rakendamisprotsessi fondivalitsete ja lõplike toetusesaajate jaoks, aitavad suurendada nende kasutamist;

7. palub komisjonil võtta arvesse liikmesriikide ja piirkondade erakordseid pingutusi varjupaigataotlejatele ja teistele rändajatele sobilike vastuvõtutingimuste pakkumisel ja nende integreerimisel ning uurida mitmeaastase finantsraamistiku toimimise läbivaatamisel võimalust pakkuda mitmeaastases finantsraamistikus kehtestatud kulude ülemmääradest kinni pidades täiendavat toetust ja paindlikkust Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide raames selliste liikmesriikide ja piirkondade, sh ELi välispiiridel asuvate liikmesriikide ja piirkondade toetamiseks, vähendamata kulukohustuste ja maksete assigneeringuid rubriigis 1b ning ilma et see piiraks ühtekuuluvuspoliitika eelarve kohandamist vastavalt määruse nr 1311/2013 artiklile 7;
8. märgib, et mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 ajal tuleb katta alates 2011. aastast ebanormaalselt kuhjunud täitmata maksekohustused ja ühtekuuluvuspoliitika elluviimine viibib; märgib, et tegemata maksete kuhjumise vältimine tulevikus on oluline ELi ühtekuuluvuspoliitika eduka elluviimise tagamiseks ning negatiivse mõju vältimiseks toetusesaajatele, sest tegemata maksete kuhjumine kahjustab ELi mainet; toonitab, et uute omavahendite kasutuselevõtmine ELi eelarves avaldab soodsat mõju täitmata maksekohustuste probleemile; nõuab täiemõõdulist arutelu uute omavahendite kasutuselevõtmise üle koos mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise/muutmisega;
9. juhib tähelepanu tõsiasjale, et mitmeaastase finantsraamistiku seitsmeaastane periood on minevikus end õigustanud ja võib osutada kasulikuks, kujutades endast stabiilset rahastamisallikat eelkõige kohalikele ja piirkondlikele ametiasutustele; täpsustab, et läbivaatamise/muutmise käigus peaksid kolm institutsiooni ühiselt otsustama, milline peaks olema järgmise finantsraamistiku kõige kohasem kestus, eelkõige nende programmide puhul, mille eelarvet täidetakse koostöös liikmesriikidega; rõhutab siiski programmitöö perioodi kestuse põhjaliku analüüsimise tähtsust, pidades ühtlasi silmas selle ühtlustamist Euroopa Parlamendi ja komisjoni poliitiliste töösüklitega; nõuab seetõttu ühtekuuluvuspoliitika puhul tungivalt, et tagataks programmitöö periood kestusega seitse aastat või 5+5 aastat koos poliitika selge vahehindamisega;
10. rõhutab mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 valimistejärgse läbivaatamise ettevalmistamisega seoses, et praegu kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku rakendamine on juba osutunud keerukaks ning eelarvepädevad institutsioonid on juba pidanud appi võtma maksimaalsed paindlikkustasemed; kutsub seetõttu komisjoni üles tegema konkreetseid järeldusi selle kohta, kuidas ELi eelarvet tuleb kasutada; rõhutab, et hästi rahastatud ühtekuuluvuspoliitikat piirkondliku arengu ja solidaarsuse toetuseks on ELis tarvis ka edaspidi; rõhutab seoses sellega, et tähtis on säilitada pärast 2020. aastat ühtekuuluvuspoliitika roll liidu peamise investeerimispoliitikana, millele eraldatakse piisavalt vahendeid;
11. palub komisjonil teha järeldused piirangute kohta, mis tulenevad ühtekuuluvuspoliitika rahastamisvahenditest makstava toetuse määramise praegusest jaotamis põhimõttest, mille

kohaselt võetakse aluseks ainult elaniku kohta arvestatud SKP;

12. on seisukohal, et finantsraamistiku läbivaatamine/muutmine on hea võimalus käsitleda fundamentaalset seost ühtekuuluvuspoliitika ning ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni osaliste konverentsi 21. istungjärgu tulemuste ja kokkulepete elluviimisel astutava järgmise sammu vahel; rõhutab vajadust kiirendada ja parandada kliimameetmeteks tehtavate kulutuste mõjusust, toonitades ühtekuuluvuspoliitika väga suurt potentsiaali ELi kliimakaitse alaste pingutuste suurendamisel;
13. toonitab vajadust julgustada finantsjuhtimise parandamist ja head valitsemistava; rõhutab sellega seoses, et haldussuutlikkus riigi ja piirkondlikul/kohalikul tasandil on ühtekuuluvuspoliitika õigeaegse ja eduka teostamise tähtsaim eeltingimus; tuletab ühtlasi meelde, et tulemusreserv on lahutamatult seotud tulemustele suunatud ühtekuuluvuspoliitikaga; kutsub komisjoni üles edendama tulemusreservi vahendite eraldamist praegusel perioodil neile programmidele, mis on saavutanud 2018. aastaks neile püstitatud eesmärgid.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	24.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 37 -: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Victor Boștinaru, Mercedes Bresso, Steeve Briois, Rosa D'Amato, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Stanislav Polčák, Julia Reid, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Monika Smolková, Ruža Tomašić, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Joachim Zeller
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Ivana Maletić, Miroslav Míkolášik, Sophie Montel, Dimitrios Papadimoulis, Tonino Picula, Maurice Ponga, Branislav Škripek, Davor Škrlec, Hannu Takkula, Damiano Zoffoli, Milan Zver

8.6.2016

PÕLLUMAJANDUSE JA MAAELU ARENGU KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Peter Jahr

ETTEPANEKUD

Põllumajanduse ja maaelu arengu komisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. juhib tähelepanu, et ühine põllumajanduspoliitika (ÜPP) on olnud aastakümneid ELi ühine poliitika, mis tähendab seda, et põllumajandusele kulub oluline osa ELi kogueelarvest; rõhutab, et põllumajandusega seotud kulutuste osakaal on kooskõlas ÜPP turupõhiste reformidega viimase kolmekümne aasta jooksul märkimisväärselt vähenenud – 75 %-lt 38 %-le; rõhutab seetõttu, et iga ELi kodaniku kohta kulub ÜPP-le ainult 32 senti päevas ning sellel poliitikal on kulusid puudutavate rikkumiste osas madal veamäär; toonitab, et toit, nii nagu vesi, saab tulevikus olema strateegiline kaup ning seetõttu vajab Euroopa ÜPP-d ja tugevat põllumajanduseelarvet rohkem kui kunagi varem;
2. rõhutab, et ÜPP raames antakse põllumajandustootjatele esimese ja teise samba kaudu stabiilset sissetulekutoetust, millega toetatakse põllumajanduslikku tootmist, keskkonnaprogramme ja maapiirkondade majandustegevust ning aidatakse vältida maapiirkondade rahvaarvu vähenemist; märgib sellega seoses, et eelarve vähemalt praegune maht on väga tähtis ÜPP kahe samba struktuuri säilitamiseks, et maksta hüvitisi ja toetust põllumajandustootjatele kõigis põllumajandussektorites ja täita olulist innovatsiooni eesmärki ning kaitsta ja luua töökohti ning suurendada põllumajandustootjate tulu; toonitab, et sidusa ja mõjusa maaelu arengu poliitika saavutamise seisukohalt on väga oluline, et maaelu areng jääks ÜPP osaks ning et see oleks hästi rahastatud, et tagada maapiirkondade pikaajaline jätkusuutlikkus;
3. juhib tähelepanu, et kui kõik ELi riikliku ja liidu tasandi poliitikameetmed oleksid täielikult rahastatud ELi eelarvest, oleks ÜPP osakaal ainult 1 %, mis tundub väga mõistlik poliitikavaldkonna kohta, mille abil varustatakse toiduga enam kui 500 miljonit

kodanikku, toetatakse keskkonnasäästlikkust ja luuakse töökohti; on seisukohal, et ÜPP on liidu parim ja odavam julgeolekupoliitika, sest sellega tagatakse piisav toiduainetega varustus, edendatakse territoriaalset ühtekuuluvust ja hoitakse ära elanike lahkumine maapiirkondadest;

4. toonitab, et ÜPP, mis moodustab alla 1 % kogu ELi eelarvest, tuleks säilitada 2020. aastani vähemalt praegusel tasemel, et tagada põllumajandussektori jätkusuutlikkus, täita kasvavat nõudlust toidu järele ja edendada majanduskasvu ning tööhõivet ELi maapiirkondades;
5. mõistab, et põllumajanduse näiliselt suur osakaal ELi eelarves võib tekitada üldsuses selle poliitika osas väärarusaamu, ehkki tegelikult moodustavad põllumajandustoetused tühise summa võrreldes liikmesriikide SKPga kokku ning samas on neil märkimisväärne mõju põllumajanduse jätkamise ja põllumajandustootjate tulude tagamisel ning laiemalt maapiirkondade majandusse panustamisel; toonitab, et ÜPP rakenduseeskirju tuleb lihtsustada, et rahalist toetust põllumajandusele ja maaelu arengule oleks võimalik paremini ära kasutada;
6. rõhutab, et arvukate poliitiliste reformide tulemusel on ÜPP kulutusi vähendatud ja need on muutunud sihtotstarbelisemaks, turukeskemaks ja rohkem ELi põllumajanduse konkurentsivõimet suurendavaks, käsitledes samal ajal üha suuremat hulka väljakutseid, muu hulgas keskkonnaküsimusi ja kliimamuutust, keskkonnasäästlikumaks muutmise meetmeid ja maapiirkondade majanduslikku elujõulisust; toonitab siiski, et tuleks põhjalikult analüüsida, kuidas tulude kaitsmine mõjutab põllumajandussektori jätkusuutlikkust, ja võidelda hinnavolatiilsuse vastu, pakkudes välja uusi vahendeid;
7. nõuab, et kehtivas mitmeaastases finantsraamistikus sisalduv rubriigi 2 summa peab jääma vähemalt samale tasemele; osutab sellega seoses mitmeaastase finantsraamistiku määruse artiklile 2, milles on selgelt kirjas, et riiklike eraldisi ei tohi vaheläbivaatamise käigus vähendada; on ka seisukohal, et muudel liidu poliitikameetmetel peavad olema piisavad rahalised vahendid, et võimaldada liidul täita oma õiguslike kohustusi vastavalt valdkondlikele õigusaktidele; peab vastuvõetamatuks, et põllumajanduspoliitikale eraldatud rahalisi vahendeid paigutatakse ümber, et kompenseerida rahalist vahendite puudust muudes poliitikavaldkondades või programmide osas; kutsub komisjoni üles uurima rändekriisiga seoses võimalusi tugevdada sünergiat põllumajandustoodete turult kõrvaldamise ja toiduabi andmise vahel enim puudust kannatavate isikutele ja pagulastele läbi Euroopa abifondi enim puudust kannatavate isikute jaoks;
8. rõhutab lisaks, et rubriigi 2 otsetoetuste summad peaksid jääma puutumata; toonitab, et see on paljude põllumajandustootjate tulude seisukohalt hädavajalik, eelkõige kriisi ajal, mis mõjutab mitut põllumajandusvaldkonda, ning et vahendite ärakasutamise määr on peaaegu 100 % aastas;
9. toonitab, et piimandussektori liberaliseerimine ohustab piimatootmist mägipiirkondades, kus kulud on suured; kutsub seetõttu komisjoni üles töötama välja programme töötlemisrajatiste toetamiseks eelkõige mägipiirkondades, et seda piima oleks võimalik töödelda kõrge kvaliteediga lõpptoodeteks ja seeläbi luua lisandväärtust, mis on piimatootjatele absoluutselt vajalik;

10. märgib, et hinnavolatiilsus, mis on paljudes põllumajandussektorites seotud halvenevate turutingimustega, on viimastel aastatel märkimisväärselt suurenenud, tuues kaasa sissetulekute suure ebastabiilsuse, mida tuleb käsitada organiseeritult ja tulemuslikult, eriti arvestades tootmiskulude kasvu; märgib, et praegune ÜPP ei ole piisavalt andnud tõelisi vahendeid põllumajandusturgude ja põllumajandusest saadavate tulude ebastabiilsuse vähendamiseks; rõhutab seetõttu, et praegune olukord on viinud vajaduseni kehtestada kiiresti ühise turukorraldusega ette nähtud turumeetmed ja erakorralised kriisimeetmed, et tagada piisavad eelarvevahendid turukriisidega tegelemiseks, eriti nendega, mis mõjutavad piima-, sealih-, puuvilja-, köögivilja- ja linnakasvatusektorit; toonitab, et üks kriisi peamine põhjus – Venemaa embargo – on tingitud väljaspool põllumajandusvaldkonda tehtud otsustest; lisab sellega seoses, et eelmise mitmeaastase finantsraamistiku läbirääkimiste käigus tehtud ÜPP eelarvekärbete tõttu on ÜPP esimese samba otsetoetused praegu ebapiisavad, et leevendada põllumajandustootjate sissetulekute ebastabiilsust; usub, et väga oluline on võimaldada 2016. aasta eelarves manööverdamisruumi ning avaliku sektori asutused ja põllumajanduse asjatundjad peaksid kiiresti ja tulemuslikult kaaluma põllumajanduse nõukogus 14. märtsil 2016 vastu võetud uute turumeetmete kasutuselevõtmist; juhib tähelepanu, et praegune kriis peaks viima selleni, et komisjon vaataks läbi teatavad turu korraldamise ja kriisiohjamise vahendid, et tagada piisavad eelarveressursid; nõuab ühtlasi, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel eraldataks rahalisi vahendeid toiduohutuse ja loomade tervishoiuga seonduvate probleemide piisavaks käsitamiseks kriisi ajal;
11. märgib, et põllumajandustootjad toodavad toitu, mida ülejäänud elanikkond vajab, kusjuures enamikus liikmesriikides on põllumajandustootjate sissetulekud keskmisest väiksemad, mis mõjutab nende ja nende perede elatustaset ning vähendab noorte huvi selle elukutse vastu; märgib, et põllumajandustootjad on sattunud pihtide vahele ühelt poolt sisendikulude kasvu¹ tõttu ja teisalt seetõttu, et nende toodete eest makstavad hinnad ei ületa tootmiskulusid²; on seetõttu seisukohal, et sisendeid ja tootmiskulusid tuleks ÜPP raames käsitada ja ergutada suuremat autonoomsust;
12. rõhutab, et ÜPP jaoks aastani 2020 kehtestatud ülemmäärade alla on jäetud palju väiksem varu kui eelmise mitmeaastase finantsraamistiku puhul, kuid sektor seisab silmitsi suuremate probleemidega; rõhutab sellega seoses, et varu tuleb kasutada ainult selleks, et rahuldada põllumajandussektori vajadusi, arvestades et pikaajaline planeerimis- ja investeerimiskindlus on ELi põllumajandustootjate jaoks hädavajalik; juhib tähelepanu, et Venemaa embargo mõjutab kõige rohkem põllumajandussektorit ning sellel on turgudele tõsine kaudne mõju, ka ei tohiks see olla ainus sektor, mis kannatab poliitiliste otsuste tõttu, nagu see praegu on; nõuab Venemaa embargo poolt ELi põllumajandussektorile avalduva mõju hindamist, mis viiks läbirääkimisteni Venemaaga embargo lõpetamiseks;
13. hoiatab, et põllumajanduse eelarve praegune varu võib osutuda ebapiisavaks, sest turu volatiilsus, veterinaar- ja fütosanitaarohud ning muud ettenägematud sündmused esitavad eelarvele üha suuremaid nõudmisi, nii et varu on tõenäoliselt praeguse planeerimisperioodi lõpuks otsas; peab kahetsusväärseks, et fütosanitaarmeetmeteks

¹ Euroopa Parlamendi 19. jaanuari 2012. aasta resolutsioon põllumajanduslike sisendite tarneahela kohta: struktuur ja mõjud, ELT C 227E, 6.8.2013, lk 3.

² Euroopa Parlamendi 7. septembri 2010. aasta resolutsioon põllumajandustootjate õiglase sissetuleku ja toiduainete tarneahela parem toimimise kohta Euroopas, ELT C 308E, 20.10.2011, lk 22.

mõeldud rahalised vahendid on kehtivas mitmeaastases finantsraamistikus rubriigi 3 all; toonitab, et mis tahes kärped sellel eelarvereval või ümberpaigutamised võivad vähendada toiduohutust ja seada ohtu inimeste tervise ELis;

14. toonitab, et praegune ebastabiilsus põllumajandusturgudel ja suur hinnavolatiilsus näitavad, et põllumajandustoetused tuleb säilitada, kuna need võimaldavad turutõrkeid paremini ohjata ja kontrollida; tunnistab sellega seoses, et toiduhindade tõus ja müügikasv viimastel aastatel ei kajastu põllumajandustootjate tuludes; toonitab, et on vaja konkreetset toetust, et tegelda põllumajandustootjatele kättesaadava krediidi puudumise ja põllumajandusest saadava tulu vähenemisega; tuletab ühtlasi meelde, et Euroopa tarbija ei ole valmis maksma toidu eest hinda, mis oleks kaheldamatult kõrgem, kui põllumajandussektorilt avaliku sektori toetus ära võtta; märgib siiski, et põllumajandusliku tootmisega sidumata otsetoetused ja pakkumise kontrolli meetodite järkjärguline kaotamine on osutunud piiratuks;
15. märgib, et kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku jooksul põllumajandussektoris esile kerkivaid uusi prioriteete võib rahastada ainult uutest vahenditest; rõhutab seetõttu suuremat vajadust tagada rubriigis 2 piisav varu, et jätta ruumi parlamendi prioriteetide jaoks;
16. toonitab, et Lissaboni lepinguga ei muudetud ÜPP eesmärke: tõsta põllumajanduse tootlikkust, tagada õiglane elatustase põllumajandussektoris, stabiliseerida turud, tagada varude kättesaadavus ning tagada, et toit jõuaks tarbijani mõistliku hinnaga; märgib siiski, et ÜPP järjestikused reformid on lisanud põllumajandusele uusi ülesandeid seoses toodete kvaliteedi, keskkonnakaitse, kliimamuutuse, tarbijate tervise, maakasutuse küsimuste, tootmisviiside ja tootlikkusega, mis on märkimisväärselt suurendanud põllumajandustootjate kulusid; on seetõttu seisukohal, et ÜPP mõju ELi üldstrateegiatele (strateegia „Euroopa 2020“ ning kliima- ja energiavaldkonna eesmärgid) tuleb analüüsida, et teha järeldused 2020. aasta järgseks ajaks; rõhutab, et ELi põllumajanduspoliitikas tuleb arvesse võtta ka ELi säästva arengu strateegias seatud eesmärke;
17. on veendunud, et nii sisu kui ka rahastamise poolest tugev ÜPP on ELi jaoks nende eesmärkide saavutamiseks võtmetähtsusega ning tagab samal ajal võrdsed tingimused ja läbipaistvad toidutarneahelad siseturul, samuti elujõulised maapiirkonnad; on lisaks seisukohal, et maapiirkondade vastupidavuse suurendamine ning tööhõive ja elukvaliteedi parandamine tuleks seada prioriteediks, et võidelda maapiirkondade rahvaarvu vähenemise vastu ning edendada elujõulisust; on seisukohal, et teise samba osas läheb pärast 2020. aastat endiselt vaja vahendeid moderniseerimise, investeringute ja innovatsiooni toetamiseks, et suurendada põllumajandusliku toidutööstuse konkurentsivõimet ja vähendada liikmesriikide ning piirkondade erinevusi põllumajanduse ja maapiirkondade arengu osas;
18. toonitab, et põllumajanduslik tootmine on suure lisandväärtusega, kuna toodetakse kõrge kvaliteediga toitu ja pakutakse ühtlasi toiduks mittekasutatavaid tooteid ja teenuseid, sest põllumajandussektor varustab ka töötlevat tööstust, mis on oluline ELi põllumajandussektori konkurentsivõime säilitamiseks ja aitab seeläbi kaasa piirkondade majanduslikule ja sotsiaalsele sidususele ning tasakaalustatud regionaalarengule ELis; juhib tähelepanu, et seetõttu on vajalik säilitada ja vajaduse korral suurendada põllumajandussektorile ja maapiirkondadele antavat toetust, et stimuleerida

põllumajandusliku tootmise arendamist ja täita ühiskonna nõudlus toidu järele, pidades silmas võitlust volatiilsusega ja ergutades tööhõivet selles sektoris ning täites ka ELi muid kui põllumajandusega seotud eesmärgid; toonitab, et ÜPP aitab märkimisväärselt kaasa – rohkem kui ükski muu ELi poliitika – kasvule ja tööhõivele maapiirkondades ning töökohtade loomine ja elukvaliteedi paranemine suurendab maaelu külgetõmmet linnapiirkondades elamisega võrreldes; tuletab meelde, et statistiliselt tekitab üks põllumajandustootja seitse lisatöökohta seotud sektorites ja maapiirkondades; toonitab, et ÜPP peab jätkuvalt keskenduma väiksemahulise ja perekondliku põllumajandustegevuse toetamisele, sest see on ELi põllumajandustootmise ja ELi maapiirkondade elu nurgakivi, ning peab saavutama selle poliitilise eesmärgi täitmisel tegelikku edu; toonitab, kui oluline on säilitada ÜPP raames konkreetseid meetmeid tõsiste ja püsivate ebasoodsate looduslike tingimustega piirkondade, eriti mägipiirkondade ja äärepoolseimate piirkondade ja muude ebasoodsate tingimustega piirkondade toetamiseks;

19. rõhutab, et ÜPP edu ja selle aktsepteerimine sõltub ka tarbetu bürokraatia jätkuvast vähendamisest ning reguleerivate halduskulude piiramisest mõistlikule ja hallatavale tasemele; nõuab ÜPP praktilist rakendamist ning kiirendatud lihtsustamist, mis peaks olema seetõttu esmatähtis, sh määratud riiklike asutuste maksete tegemisel, saavutades seejuures ühiskonna nõutud kavandatud poliitilised eesmärgid;
20. usub, et 2020. aasta järgsel ühtekuuluvuspoliitikal peaks samuti olema oluline roll maapiirkondade arengu toetamisel tehnilise taristu, tööturu, äriühingute ja põhiteenuste arendamise, maapiirkondade taaselustamise ning vee- ja kanalisatsioonitaristuga seotud investeeringute osas;
21. on kindlalt vastu põllumajanduspoliitika renatsionaliseerimisele; märgib, et ÜPP ebaühtlane elluviimine ja maksete tasemete erinevused liikmesriikides on viinud konkurentsimoonutusteni siseturul; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tagama võrdse elluviimise kogu liidus, et saavutada ühise põllumajanduspoliitika eesmärgid ja hoida kokku ELi maksumaksjate raha; tunneb muret põllumajanduskriisidest tingitud renatsionaliseerimise suundumuse pärast avalikus poliitikas, eriti sihtotstarbeliste toetuste kasutuselevõtu üle tegelike ELi meetmete asemel; kinnitab, et hästi toimiv ja hästi rahastatud teine samm on hädavajalik eduka ÜPP jaoks ning majandusliku heaolu jaoks liidu maapiirkondades; märgib, et liikmesriikide vahel on erinevusi nii maaelu arendamise vajaduse kui ka selle rahastamise osas;
22. toonitab, et ÜPP ees seisvad üha suuremad probleemid, nt toiduga kindlustamine ja hinnavolatiilsuse vastu võitlemine, eeldavad paindlikumaid rahalisi vahendeid; nõuab seetõttu elutähtsate paindlike vahendite andmist põllumajandustootjate käsutusse, et nende probleemide tekkimise korral neid lahendada; nõuab samuti piisavaid hüvitusmeetmeid ettenägematute sündmuste ja poliitilistest otsustest tingitud turutõrgete puhuks; juhib tähelepanu põllumajandusturgudega seotud keerulisele olukorrale ning uutele ja sagedastele probleemidele Euroopa põllumajanduses; hoiatab põllumajandusturgude praeguse kriisi tagajärgede ja põllumajandustootjate nõrgeneva positsiooni eest toidutarneahelas ning praegustel ja tulevastel kaubanduslääbirääkimistel; usub ka, et energia- ja kliimapaketi ning õhusaasteainete riiklike heitkoguste vähendamise direktiiviga seotud liiga ambitsioonikate vähendamiseeesmärkide vastuvõtmine toob kaasa põllumajandusliku tootmise kulude kasvu;

23. rõhutab, et 2020. aastale järgneva aja ÜPP arengu jaoks tuleb kõigepealt kindlaks määrata poliitikameetmed ja konkreetsed eesmärgid, enne kui saab eraldada vajalikud eelarvevahendid; toonitab, et kaaluda tuleb Euroopa põllumajanduskindlustuse fondi asutamist, mida oleks võimalik kriisi ajal kasutusele võtta, nt tootmiskahtude vähendamiseks, et tagada põllumajandustootjatele Euroopas toodetud tooraine stabiilsed hinnad.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	6.6.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 31 -: 6 0: 5
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Clara Eugenia Aguilera García, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurențiu Rebega, Jordi Sebastià, Jasenko Selimovic, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Jean Arthuis, Bas Belder, Franc Bogovič, Angélique Delahaye, Jean-Paul Denanot, Michela Giuffrida, Manolis Kefalogiannis, Norbert Lins, Annie Schreijer-Pierik, Tibor Szanyi, Hannu Takkula
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Stanisław Ożóg

2.5.2016

KULTUURI- JA HARIDUSKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Bogdan Andrzej Zdrojewski

ETTEPANEKUD

Kultuuri- ja hariduskomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tõdeb, et täitmata kulukohustused on mitmeaastase programmi ning liigendatud assigneeringutega vältimatult kaasnev nähtus, mis tuleneb mitmeaastase finantsraamistiku liigsest jäikusest, kuna see ei võimalda vahendite rubriikidevahelist ümberpaigutamist ja jätab vähe ruumi paindlikkuseks; märgib, et täitmata kulukohustuste määr oli finantsraamistiku 2007–2013 lõpul prognoositust märkimisväärselt kõrgem, ja rõhutab, et praegused lõhed kulukohustuste ja maksete vahel viivad paratamatult uute raskusteni käimasolevates programmides ning see tuleb lahendada struktuurselt, ilma igal aastal paranduseelarve projekte kasutamata;
2. märgib, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine on liidu kulude haldamisel keskse tähtsusega, sest sellega tagatakse liidu investeerimisprogrammide tõhususe säilimine; nõuab nii programmi „Erasmus+“ kui ka programmide „Loov Euroopa“ ja „Kodanike Euroopa“ taotlusvormide ja kriteeriumide, aruandluse ja tagasimaksete põhjalikku lihtsustamist, eelkõige väikesemahuliste projektide korral;
3. märgib, et mitmeaastase finantsraamistiku vahehindamist ja Euroopa programmide rakendamisarundeid tuleb käsitleda ühe protsessi kahe osana, mis on omavahel seotud; palub seetõttu institutsioonidel selle protsessi toimimise läbi vaadata, et teha kindlaks nõuded, mis takistavad liidu strateegiliste ja poliitiliste eesmärkide saavutamist, eelkõige seoses programmi „Erasmus+“ noortega seotud osa raames toimuva rahastamise detsentraliseerimisega;
4. nõuab, et noorte tööhõive algatust, mis pakuti välja 7.–8. veebruari 2013. aasta Euroopa Ülemkogul, et reageerida noorte tööpuuduse jätkuvalt kõrgele määrale, jätkataks pärast

selle toimimise täielikku hindamist, mille komisjon on lubanud läbi viia 2016. aasta esimesel poolel, ja esitatakse muudatusettepanekud, et kõrvaldada algatuse rakendamist takistavad asjaolud kuni praeguse finantsraamistiku lõpuni;

5. kordab, et toetab Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi (EFSI) loomist; rõhutab vajadust keskenduda EFSI raames rohkem haridusse, koolitusse ning kultuuri- ja loometööstusse tehtavatele investeeringutele; rõhutab muu hulgas vajadust vähendada programmis „Horisont 2020“ ja Euroopa ühendamise rahastus tehtud kärbeta mõju, et nendega oleks võimalik saavutada püstitatud eesmärgid ning kasutada täiel määral ära nende kolme vahendi vahelist võimalikku täiendavust ja koostoimet, eesmärgiga taastada Euroopas innovatsioonil ja kvaliteetsetel töökohtadel põhinev jätkusuutlik kasv;
6. väljendab muret mitmeaastase finantsraamistiku 2014–2020 programmitöö perioodi kuuluvate uute programmide kavandatust aeglasema käivitumise pärast, mis tuleneb õiguslike aluste ja rakenduskavade heakskiitmise hilinemisest ning maksete assigneeringute puudujäägist 2014. aastal; märgib, et vaatamata protsesside kiirenemisele 2014. aasta jooksul jätkub täitmata lepingute ja tasumata arvete probleem, mis on muutumas struktuurseks; rõhutab sellega seoses liikmesriikide kohustusi ja seda, et liikmesriigid peavad täitma otsuseid, mille nad ise on eelarvepädevatena koos Euroopa Parlamendiga teinud, eelkõige seoses maksete assigneeringutega; väljendab muret selle pärast, kuidas tähtsad programmid, millega püütakse investeerida haridusse, oskustesse ning ELi kultuuri- ja loomesektoritesse ja millega investeeritakse inimkapitali – „Erasmus+“, „Loov Euroopa“ ja „Kodanike Euroopa“ – suudavad saavutada täisvõimsuse; tunneb heameelt VKEd ning kultuuri- ja loomesektoris tegutsevate organisatsioonide jaoks olulise rahastamisvahendi, programmi „Loov Euroopa“ tagatissüsteemi käivitamise üle, olgugi et see toimus hilinemisega; rõhutab, et need kogemused tuleks algavas mitmeaastas finantsraamistikus läbi vaadata;
7. on seisukohal, et „Erasmus+“ saavutab täisvõimsuse vaid juhul, kui sellesse kaasatakse rohkem väiksemaid projekte, mis võimaldavad programmi koolides ja noorte jaoks paremini levitada ning suurendada kutseõppes- ja -koolituses osalejate liikuvust, mis tõhustaks programmi hariduslike, sotsiaalsete ja humanitaareesmärkide täitmist; tervitab seepärast kõiki Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusameti (EACEA) ning liikmesriikide ametkondade püüdeid nii oma läbipaistvuse parandamiseks rahalistes küsimustes kui ka projektijuhtidelt nõutavate menetluste lihtsustamiseks;
8. väljendab muret selle pärast, et praeguse finantsraamistiku rubriigile 3 („Julgeolek ja kodakondsus“) eraldatud vahendid on praktiliselt olematud, ning nõuab, et järgmisel kohtumisel eraldataks sellele rubriigile vajalikul määral ja piisavalt paindlikke vahendeid, nii et EL saaks vastata kõnealuses valdkonnas tema ees seisvatele väljakutsetele;
9. soovib komisjonil pöörata erilist tähelepanu programmi „Loov Euroopa“ finantstagatiste rahastu rakendamisele, millega on juba mitmeid kuid hiljaks jäänud; on mures selle pärast, et kultuurivaldkonna VVOd ja väikeühendused ei ole nimetatud vahendi jaoks abikõlblikud ja et osaleda saavad üksnes kultuuri- ja loomevaldkonna VKEd; soovib kogu protsessi käigus saadud kogemusi põhjalikult analüüsida, et tagada vahendi asjakohasus ja jätkusuutlikkus täiendusena ettevõtete konkurentsivõime ning väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate programmile (COSME);

10. nõuab tungivalt, et komisjon ja nõukogu vaataksid läbi oma seisukoha programmi „Kodanike Euroopa“ suhtes, mis on ainuke kõiki kodanikke vahetult kaasav programm, ning eraldaks sellele märkimisväärse lisaelarve, et võimaldada paremini täita programmi eesmärgi ja vältida konkurssidel osalejatele uute pettumuste valmistamist; mõistab hukka asjaolu, et praegusel ebamõistlikult kärbitud kujul lubab programm vastu võtta vaid üliväikese osa projektidest, tekitades olukorra, mis ei ole jätkusuutlik ja mida ei saa ELi kodanike ees õigustada, eriti veel ELis praegu valitsevas sotsiaal- ja humanitaarolukorras;
11. toonitab ELi ees praegu seisva rändekriisiga seoses, et 17. märtsi 2015. aasta 28 haridusministri Pariisi deklaratsioonis¹ rõhutatakse, kui tähtis on kultuuridevaheline dialoog ning liikmesriikide ühendatud pingutused tõrjumise, sallimatuse, rassismi ja radikaliseerumise ennetamisel ja nende vastu võitlemisel ning kõigi jaoks võrdsete võimaluste raamistiku säilitamisel; osutab sellele, et praeguseid Euroopa kultuuri-, haridus-, noorte- ja spordiprogramme iseloomustab potentsiaalne täiendavus ja koostoime migrantide ja pagulaste integratsioonipoliitikaga, ning juhib seetõttu institutsioonide tähelepanu vajadusele näha rändekriisiga toimetulekuks ette täiendavaid vahendeid nii programmides, mille eelarvet täidetakse otseselt, kui ka struktuurifondides ja selleks otstarbeks ettenähtud eelarveridadel;
12. rõhutab, et Euroopa Liidus valitsev pagulaskriis on püsiv nähtus, mistõttu on selleks vaja eraldi finantsvahendeid, mis oleksid sihipärased ja püsivad, et aidata liikmesriikidel rahuldada pagulaste vajadused, eelkõige hariduse ja kultuurilise integratsiooni valdkonnas.
13. märgib, et mitmeaastase finantsraamistiku seitsmeaastase kavandamise ning ELi poliitiliste ja strateegiliste prioriteetide kümneaastase kavandamise kokkusobimatus võib mõjutada kahjulikult liidu programmidega saavutatud tulemuste järjepidevat hindamist; kutsub seetõttu institutsioone üles kaaluma mitmeaastase finantsraamistiku programmitöö perioodi muutmist nii, et see langeks kokku parlamendi koosseisu ametiajaga, kuna see võimaldaks pikemaajalist kavandamist;
14. rõhutab erinevust mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise ja muutmise protsessi vahel, kuna viimane peab võimaldama rubriike oluliselt muuta, et tagada ELi mitmeaastase finantsplaneerimise demokraatlik legitiimsus; toetab seepärast kindlalt institutsioonidevahelise kõrgetasemelise omavahendite töörühma tegevust kui struktuurset lahendust mõningatele ELi eelarve mitmeaastasele planeerimisele olemuslikult omastele probleemidele.

¹ Euroopa Liidu haridusministrite 17. märtsi 2015. aasta mitteametliku kohtumise deklaratsioon kodanikuaktiivsuse ning vabaduse, sallivuse ja mittediskrimineerimise ühiste väärtuste edendamise kohta hariduse kaudu (Pariisi deklaratsioon).

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 22 -: 2 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Jill Evans, María Teresa Giménez Barbat, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Michaela Šojdrová, Yana Toom, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Therese Comodini Cachia, Mary Honeyball, Ilhan Kyuchyuk, Martina Michels

3.6.2016

KODANIKUVABADUSTE, JUSTIITS- JA SISEASJADE KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Laura Agea

ETTEPANEKUD

Kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et enneolematu rändekriisi valguses on mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) praegused ülemmäärad – eriti rubriigis 3 – osutunud ebapiisavaks ning ei vasta asjakohaselt sellele, kuidas tuleb tugevdada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanevat ala Lissaboni lepingu kohaselt, ning üha lisanduvatele ülesannetele ja raskustele, sealhulgas rände struktuurse nähtusega tegelemine ja turvalisusnõuded; tuletab meelde, et Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi vahendid on juba sisuliselt otsas; tuletab meelde, et finantsraamistiku olemasolevaid paindlikkusmehhanisme on juba rohkesti kasutatud, mis piirab märkimisväärselt tulevastel eelarveaastatel kasutada olevat rahalist paindlikkust;
2. kuigi finantsraamistiku olemasolevaid paindlikkusmehhanisme on juba rohkesti kasutatud, nõuab, et nendel liikmesriikidel, kus olukord on kõige raskem, oleks võimalik neid mehhanisme kasutada täies ulatuses, eelkõige stabiilsuse ja majanduskasvu pakti erakorraliste asjaolude klauslit;
3. on veendunud, et ELi tasandil on vaja märkimisväärsed lisavahendeid, et tegeleda kõikide rändega seotud probleemidega (päästetööd, kinnipidamine, vastuvõtmine, registreerimine, kontroll, majutus, transport, ümberpaigutamine, tagasisaatmine ja integratsioon) ning humanitaarprobleemidega nii ELi piires kui ka väljaspool ning arendada välja uus tõeline Euroopa ühine varjupaigasüsteem ja seda rakendada, toetada ümberasustamis- ja ümberpaigutamisprogramme, hallata ühiseid välispiire ning tagada Schengeni ala sisejulgeolek, ning edendada integratsiooni ja vältida diskrimineerimist (eriti naiste vastu suunatud), rassismi ja ksenofoobiat;

4. on seisukohal, et ELi eelarvest tuleks toetada pigem integratsioonile kui turvalisusele keskenduvaid meetmeid; palub täielikult kasutada olemasolevaid turvalisusega seotud vahendeid ja võimalusi, enne kui otsustatakse uute eraldiste üle, eelkõige seoses teabevahetusega liikmesriikide julgeoleku- ja õiguskaitseasutuste vahel;
5. väljendab heameelt ELis humanitaarabi andmise vahendi loomise üle, mis on mõeldud eeskätt rändajate ja pagulaste massilise sissevoolu probleemiga tegelemiseks; seab samas kahtluse alla Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 122 lõike 1 valiku uue vahendi loomise õigusliku alusena, kuna ei ole ette nähtud parlamendi nõuetekohast kaasamist; väljendab muret komisjoni kavatsuse pärast rahastada vahendit ELi eelarve rubriigist 3 ning eelkõige Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondist, mis on juba ülekasutatud ja alarahastatud; kutsub komisjoni üles kaaluma muid võimalusi nimetatud vahendi rahastamiseks ELi eelarvest, et mitte avaldada negatiivset mõju Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondist rahastatavatele meetmetele ja programmidele;
6. pooldab liidus hädaabi eraldamist käsitleva uue peatüki loomist rubriigis 3; on seisukohal, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel tuleb sätestada, et nimetatud abi tulevane rahastamine tagatakse väljaspool piirmäärasid ja nendest üle, tagades vajaliku paindlikkuse, et kohandada vahendite eraldamine vastavalt kohapealsetele suundumustele ja poliitiliste prioriteetide muutustele;
7. nõuab Varjupaiga-, Rände- ja Integratsioonifondi läbivaatamist ja sellele lisavahendite eraldamist; rõhutab, et rändesurvega tegelevate ELi ametite, eriti Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti (EASO) ja Frontexi eelarvet ja töötajate arvu tuleb veelgi suurendada, et ametid saaksid liikmesriikidele tõeliselt toeks olla ning tagada nende eesmärkide saavutamine; on veendunud, et otsingu- ja päästeoperatsioonideks tuleks anda piisavalt vahendeid ning juhib tähelepanu asjaolule, et otsingu- ja päästetegevuseks ette nähtud vahendid on eksikombel lisatud Sisejulgeolekufondi;
8. märgib, et komisjon sõlmis hiljuti Türgiga kokkuleppe kuue miljardi euro suuruse Türgi pagulasrahastu kohta; väljendab muret rahastamisvahendite loomise pärast väljaspool ELi eelarvet, sest sellega seatakse ohtu eelarve ühtsus ning minnakse mööda eelarvemenetlusest, mille puhul on ette nähtud parlamendi kaasatus ja kontroll; rõhutab, et parlamendiga ei konsulteeritud mitte üheski vastuvõtmise protsessi etapis; tunneb muret kõnealuse kokkuleppe mõju pärast, mida see võib avaldada 2017. aasta eelarvele; rõhutab, et nendest ja muudest sarnastest vahenditest ei tohiks toetada repressiivseid ega mingeid muid meetmeid, millega võidakse rikkuda põhiõigusi; palub komisjonil nende vahendite kasutamist hoolikalt jälgida ja Euroopa Parlamendile korrapäraselt aru anda; rõhutab, et ELi ja liikmesriikide toetus pagulastele peaks korrapärasele arenguabile lisanduma, mitte seda asendada;
9. on veendunud, et ränne ja terrorism ei ole Euroopas otseselt seotud; palub uusi rahalisi vahendeid noorte radikaliseerumise vastaseks võitluseks ELis; on seisukohal, et see on saavutatav integratsiooni edendamise ning diskrimineerimise, rassismi ja ksenofoobia vastase võitlusega; palub mitte vähendada vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomiseks mõeldud projektide rahastamist;
10. on seisukohal, et Sisejulgeolekufondile tuleks anda piisavalt rahalisi vahendeid, mis võimaldaksid tal täita oma eesmärged, eelkõige liikmesriikide õiguskaitseasutuste

tulemusliku koostöö ja teabevahetuse vallas, rõhutades samas, et kõik fondi meetmed peavad olema Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga täielikult kooskõlas;

11. nõuab õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmi eelarve suurendamist, eesmärgiga edendada ja kaitsta põhiõigusi ning võidelda rassismi, ksenofoobia ja kõigi diskrimineerimise vormide vastu, eelkõige Euroopas kasvava sallimatuse taustal;
12. eeldab, et rändevood jätkuvad, sest poliitiline ebastabiilsus ja konfliktid paljudes piirkondades püsivad ning nii varjupaigataotlejatel kui ka rändajatel puuduvad ELi pääsemiseks seaduslikud teed; nõuab ajakohastatud hinnangut finantsraamistiku perioodi lõpuni probleemide lahendamiseks vajaminevate eelarvevahendite kohta; nõuab, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamise tulemusel 2017. aastal suurendataks võimalikult palju selle paindlikkust, et kohandada selle suutlikkust tegeleda olukordadega, mida ei osatud finantsraamistiku vastuvõtmisel ette näha; nõuab rubriikide 3 ja 4 vahendite piisavat suurendamist ning parlamendi kaasamist kõigis otsustamisetappides nii eelarve- kui ka seadusandlike meetmete puhul.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	30.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 41 -: 4 0: 6
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Jan Philipp Albrecht, Martina Anderson, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Timothy Kirkhope, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Soraya Post, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Beatrix von Storch, Josef Weidenholzer, Kristina Winberg
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Laura Agea, Marina Albiol Guzmán, Hugues Bayet, Carlos Coelho, Pál Csáky, Ska Keller, Miltiadis Kyrkos, Artis Pabriks, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Salvatore Domenico Pogliese, Jaromír Štětina, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Axel Voss
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Edouard Ferrand, Peter Jahr, Othmar Karas, Ilhan Kyuchyuk, Keith Taylor, Lieve Wierinck

31.5.2016

PÕHISEADUSKOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Pedro Silva Pereira

ETTEPANEKUD

Põhiseaduskomisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. nõuab Euroopa Parlamendi täielikku ja sisulist kaasamist institutsioonidevahelisse arutellu mitmeaastase finantsraamistiku rolli, struktuuri, eesmärkide, prioriteetide ja tulemuste üle vastavalt tema täiskogu poolt vastu võetud volitustele;
2. nõuab mitmeaastase finantsraamistiku toimimise põhjalikku, sisulist ja laihaardelist läbivaatamist, millele järgneks vastavalt nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 1311/2013 artiklile 2 ja kaasnevale institutsioonidevahelisele kokkuleppele mitmeaastase finantsraamistiku määruse kohustuslik õiguslik läbivaatamine, mis hõlmab praeguse raamistiku põhjal kättesaadavaks tehtud rahalisi vahendeid;
3. võtab teadmiseks spetsiaalsete ja paindlikkusvahendite kasutuselevõtu, mille abil reageerida liitu tabavatele erandlikele ja ettenägematutele asjaoludele; juhib eelkõige tähelepanu rändekriisile ning Euroopa kodanikke finantskriisi tõttu tabanud raskustele; juhib seepärast tähelepanu vajadusele eraldada mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel asjaomastele rubriikidele rohkem vahendeid, et EL saaks praegustele majandus- ja humanitaarkriisidele enam struktureeritud moel reageerida; nõuab veelgi suuremat paindlikkust selliste olukordade piisaval määral leevendamiseks; rõhutab samas, et uusi probleeme lahendades ei või EL piirata vahendite eraldamist ühtekuuluvuse eesmärkide täitmiseks; toonitab, et suurema paindlikkusega peab alati kaasnema parlamentaarse kontrolli tugevdamine;
4. tuletab meelde, et ELi toimimise lepingu artikli 311 esimese lõigu kohaselt varustab liit end oma eesmärkide saavutamiseks ja poliitika elluviimiseks vajalike vahenditega; on seepärast seisukohal, et varasemate ELi eelarveperioodide tasumata arvete kuhjumine

ning nappus vahenditest, mida on vaja praeguste või tulevaste kriiside leevendamiseks (sh põgenike ümberpaigutamine, rändevood, terrorismivastase võitluse kooskõlastamine, ELi kodanike turvalisuse suurendamine, energia- ja transpordisektori toetamine ja koordineerimine ning kliimamuutusi leevendavate meetmete toetamine) näitavad pakilist vajadust ulatuslikumate üleeuroopaliste meetmete ja vahendite järele;

5. peab vajalikuks reformida mitmeaastase finantsraamistiku rahastamise süsteemi, milleks tuleb eelkõige luua uued ja ehtsad ELi eelarve omavahendid, näiteks finantstehingute maks ja muud Euroopa maksutulud, et liikuda ELi toimimise lepingu artiklis 311 sätestatud täielikult omavahenditest rahastatud eelarve suunas, ning seetõttu nõuab tungivalt nõukogult selle küsimuse kaalumist, vähendamata seejuures kõrgetasemelise omavahendite tööühma lõpparuande tähtsust; nõuab ka, et nõukogu arutaks rahandus- ja eelarvealase võimekuse loomist euroalal; rõhutab, et kõik uued rahastamisvahendid peaksid kuuluma ELi eelarve raamesse, kuid jääma mitmeaastase finantsraamistiku piirmäärade alt välja, ning neid tuleks rahastada tegelikest omavahenditest;
6. rõhutab, et ELi eelarve peab olema ühtne ning tuginema demokraatliku kontrolli ja läbipaistvuse põhimõtetele;
7. nõuab läbipaistva, hästiteavitatud ja tulemusliku ühisarutelu korraldamist koos nõukogu ja komisjoniga, et käsitleda 2020. aasta järgsete finantsraamistike kõige sobivamat kestust ning selle ühtlustamist Euroopa Parlamendi ja komisjoni ametiaegadega vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 312 esimesele lõikele, kusjuures eelkõige tuleb arvesse võtta ühelt poolt raamistike mõju programmitöö tsüklitele ja konkreetsete poliitikameetmete rakendamisele, ning teiselt poolt vajadust teatava paindlikkuse ja läbivaatamismehhanismide järele, et saavutada parim võimalik tasakaal stabiilsuse, paindlikkuse ja prognoositavuse vahel;
8. nõuab, et nii mitmeaastast finantsraamistikku (ELi toimimise lepingu artikli 312 lõige 2) kui ka omavahendeid käsitlevate otsustamismenetluste puhul (Euroopa Liidu lepingu artikli 48 lõige 7) kasutataks nn sillaklauslite aktiveerimise võimalust, sealhulgas võimalust asendada ühehäälse nõue kvalifitseeritud häälteenamusega;
9. on veendunud, et määruseid, millega rakendatakse mitmeaastast finantsraamistikku ja vastavaid фонде, saaks veelgi ühtlustada ja lihtsustada vastavalt paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe eesmärkidele.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	30.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 14 -: 4 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Mercedes Bresso, Richard Corbett, Pascal Durand, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Constance Le Grip, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Kazimierz Michał Ujazdowski, Rainer Wieland
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Max Andersson, Gerolf Annemans, Helmut Scholz
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Rosa D'Amato, Rosa Estaràs Ferragut, Arne Lietz, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Jarosław Wałęsa

25.5.2016

NAISTE ÕIGUSTE JA SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KOMISJONI ARVAMUS

eelarvekomisjonile

mitmeaastase finantsraamistiku (2014–2020) valimistjärgse muutmise ettevalmistamise ja Euroopa Parlamendi tähelepanekute kohta enne komisjoni ettepaneku valmimist (2015/2353(INI))

Arvamuse koostaja: Clare Moody

ETTEPANEKUD

Naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjon palub vastutaval eelarvekomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et 2008. aasta uuringus, mille tellis Euroopa Komisjoni eelarve peadirektoraat ja mille eesmärk oli hinnata soolise võrdõiguslikkuse elementide ELi eelarveprotsessis arvessevõtmise teostatavust ja võimalusi, kinnitati, et ELi eelarve iseärasustest olenemata sobib see soolise võrdõiguslikkusega arvestavaks eelarvestamiseks ning et sooteadlikku eelarvestamist saab kohaldada eelarvestamise kõikides etappides, alates kavandamisest ja ettevalmistamisest kuni auditeerimise ja hindamiseni;
1. nendib, et sooline võrdõiguslikkus on üks ELi aluslepingutes sätestatud põhiväärtusi, ja et seda tuleks arvesse võtta kõikides ELi poliitikavaldkondades, et saavutada võrdõiguslikkus tegelikkuses; rõhutab, et sooline võrdõiguslikkus tuleb võtta poliitikaeesmärgiks eelarve jaotistes ning vastavalt tuleb ka soolise aspektiga arvestamist tunnistada rakendamismeetodina eelarve jaotistes, ja et seetõttu peab sooteadlik eelarvestamine muutuma eelarvemenetluse lahutamatuks osaks selle kõikides etappides, kuid et selles vallas on kõikides poliitikavaldkondades saavutatud vaid marginaalset edu; ootab seepärast, et komisjon koostaks sooteadliku eelarvestamise meetoodika ja kohaldaks seda ELi eelarve suhtes; toonitab, et tõhusa soolise aspekti arvestamise poliitika ja soolise võrdõiguslikkuse edusammude jaoks on vaja planeeritud ja asjakohaseid eelarvevahendeid; tunneb heameelt mitmeaastase finantsraamistiku vahehindamise üle, mis annab tulemuspõhise eelarve algatuse kontekstis võimaluse olulisteks edusammudeks ning uute mõõdetavate ja realistlike eesmärkide seadmiseks, k.a seniste saavutuste hindamine, nii et ülejäänud programmitöö perioodil oleks sooline perspektiiv ELi eelarves tõepoolest olemas;

2. tunneb heameelt keskendumise üle tulemuspõhise eelarve algatusele, mis võimaldab eelarve kulutamisel saavutada soolise võrdõiguslikkuse integreeritud kasusid iga kulutatud euroga; nendib samuti, et tulemuspõhise eelarve algatuse lihtsustamise meetmeid ei tohi võtta selliste investeringute arvelt, mis võivad põhjustada positiivseid muutusi seoses soolise võrdõiguslikkuse saavutamiselega;
3. juhib tähelepanu olemasolevatele sooga seotud eesmärkidele strateegias „Euroopa 2020“, nimelt naiste tööhõive suurendamisele 75 %-ni ning naiste ja meeste võrdse tasustamise saavutamisele, soolisele võrdõiguslikkusele riikide parlamentide liikmete seas ning võrdsele naiste arvule suurte äriühingute juhatuses, mille saavutamiseni läheb veel hulk aega; juhib samuti tähelepanu selle teemaga seotud Euroopa Parlamendi prioriteetidele programmi „Horisont 2020“ raames, mis hõlmavad soolise võrdõiguslikkuse edendamist eelkõige teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas; rõhutab, et mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisel tuleb hinnata liikumist nende eesmärkide suunas ja vajaduse korral tuleks muuta nende saavutamiseks võetavaid meetmeid;
4. rõhutab, et kuigi mitmeaastase finantsraamistiku juurde kuulub ühisdeklaratsioon soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise kohta, ei ole siiani konkreetseid meetmeid võetud; nõuab toimivat järelevalvet selle deklaratsiooni rakendamise üle iga-aastastes eelarvemenetlustes ning selle tulemuslikumat integreerimist mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamisse;
5. tuletab meelde, et ÜRO Pagulaste Ülemvoliniku Ameti andmetel on 55 % alates 2016. jaanuarist ELi sisenenud pagulastest ja varjupaigataotlejatest olnud naised ja lapsed; nõuab, arvestades asjaolu, et naised ja tütarlapsed on ebaproportsionaalselt ebasoodsas olukorras ja ohus kriisi- ja konfliktiolukordades, et mitmeaastase finantsraamistiku muutmisel uuritaks naiste ja tütarlaste erivajadustele suunatud rahastamisvahendeid, sh seoses seksuaal- ja reproduktiivtervise teenustega ning soopõhise vägivalla vastu võitlemisega rubriigis 3 („Julgeolek ja kodakondsus“) ning rubriigis 4 („Globaalne Euroopa“), meetmeid, mille eesmärk on integreerida pagulastest ja varjupaigataotlejatest naisi ja lapsi vastuvõtvast riigis, k.a paindlik keeleõpe, haridus ja lastehoid, ja meetmeid, mis käsitlevad algse sundrände algpõhjuseid;
6. rõhutab, et avaliku sektori vahendite investeerimine hooldussektorisse, sh kvaliteetsetesse ja taskukohastesse lastehoiu-, sotsiaalhooldus- ning pikaajalise ja eakate hoolduse teenustesse loob töökohti, ajendab majanduskasvu, soodustab soolist võrdõiguslikkust ning võimaldab enamatel naistel täiskohaga tööle naasta või tööd alustada, arvestades asjaolu, et naised kulutavad tasustamata hooldusele meestest 2–10 korda rohkem aega; nõuab, et mitmeaastase finantsraamistiku muutmist kasutataks selleks, et teha majanduskasvu ja tööhõive tegevuskava ning strateegia „Euroopa 2020“ raames investeringuid Euroopa sotsiaalsesse taristusse, nähes konkreetselt ette investeerimise naiste ettevõtlusalasessesse haridusse; nendib, et selliseid kulusi peetakse harva sobivaks investeringuks, kui poliitikakujundajad otsivad tõhusaid viise töökohtade loomiseks majandussurutise ajal, ja et tegelikult näeme sageli hoopis vastupidist, sest paljud riigid on eelarvevõla vähendamise strateegia osana kärpinud avaliku sektori kulusi haridusele, tervishoiule, lastehoiule ja sotsiaalhooldusteenustele; peab kahetsusväärseks asjaolu, et selline sotsiaalse taristu hooletusse jätmine kajastab soolist kallutatust majanduslikus mõtlemises ning võib tuleneda soolisest tööjaotusest ja soolisest segregatsioonist tööhõives, mis omakorda suurendab Euroopas soolist palgalõhet; peab mitmeaastase

finantsraamistiku läbivaatamist võimaluseks võtta vastavaid meetmeid;

7. kordab, et Daphne programmidel oli keskne roll võitluses laste-, noorte- ja naistevastase vägivalga vastu ELis, kuid taunib asjaolu, et seda ei käsitata enam omaette kuluvaldkonnana; rõhutab, et on vaja piisavat rahalist toetust ja suuremat selgust selle osas, kuidas püütakse seda eesmärki saavutada õiguste, võrdõiguslikkuse ja kodakondsuse programmiga; jääb kindlaks seisukohale, et kohapealseid rohujuure tasandi organisatsioone toetav rahastamine on tähtis, et tagada tõhus rakendamine.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	24.5.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 18 -: 4 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Daniela Aiuto, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Matera, Marijana Petir, Pina Picierno, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urtezar, Beatrix von Storch
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Arne Gericke, Clare Moody
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	David Coburn, Ulrike Rodust, Siôn Simon

**VASTUTAVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	29.6.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 29 -: 5 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Reimer Böge, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Urmas Paet, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni, Auke Zijlstra
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Xabier Benito Ziluaga, Mercedes Bresso, Ivan Štefanec, Tomáš Zdechovský
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Sylvia-Yvonne Kaufmann, Fernando Ruas, Bogdan Brunon Wenta